

การสร้งศาสนศาสตร์ ระบบ

บทที่ 2

คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์
ระบบ

thirdmill

Biblical Education. For the World. For Free.

© 2012 by Third Millennium Ministries

สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามทำซ้ำส่วนหนึ่งส่วนใดของสิ่งพิมพ์นี้ในรูปแบบใด ๆ หรือโดยวิธีการใด ๆ ก็ตาม เพื่อผลกำไร (ยกเว้นเพื่อการอ้างอิงโดยสังเขป เพื่อการแสดงความคิดเห็น หรือเพื่องานด้านวิชาการ) โดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรจากสำนักพิมพ์ Third Millennium Ministries, Inc., 316 Live Oaks Blvd., Casselberry, Florida 32707

หากมิได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ข้อพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อ้างอิงคัดมาจากพระคัมภีร์ฉบับ New International Version สงวนลิขสิทธิ์ © 1973, 1978, 1984, 2011 โดยสมาคมพระคริสตธรรมระหว่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจาก Zondervan Bible Publishers.

ข้อมูลเกี่ยวกับ THIRDMILL

Third Millennium Ministries (ผู้รับใช้แห่งสหัสวรรษที่สาม)

เป็นพันธกิจประกาศข่าวประเสริฐของคริสเตียนโดยไม่หวังผลกำไร เพื่อ:

ให้การศึกษาด้านพระคัมภีร์แก่ผู้ต้องการศึกษาทั่วโลก โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย

เป้าหมายของเราคือการให้การศึกษาด้านคริสต์ศาสนาโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายให้แก่ศิษยาภิบาลและผู้
นำคริสเตียนมากมายรอบโลก ที่ยังขาดการฝึกฝนอย่างเพียงพอสำหรับการรับใช้
เราจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าวนี้โดยการผลิตและเผยแพร่หลักสูตรศาสนศาสตร์รูปแบบใหม่
ระบบมัลติมีเดีย ทั่วโลก โดยใช้ภาษาอังกฤษ อาหรับ จีนกลาง รัสเซีย และสเปน นอกจากนี้
หลักสูตรของเรายังถูกแปลไปอีกกว่า 12 ภาษา โดยผ่านองค์กรคูมิตร
หลักสูตรนี้ประกอบด้วยสื่อวีดิทัศน์ที่เน้นภาพ เอกสารคำสอน และข้อมูลต่าง ๆ ทางอินเทอร์เน็ต
และถูกออกแบบมาเพื่อให้ใช้โดยโรงเรียน กลุ่ม หรือบุคคล
ทั้งในระบบออนไลน์และในกลุ่มผู้ร่วมศึกษา

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา

เราได้พัฒนาวิธีการที่จะใช้เงินทุนอย่างคุ้มค่าในการผลิตบทเรียนมัลติมีเดียที่ได้รับรางวัล
ซึ่งมีเนื้อหาและคุณภาพที่ดีที่สุด

เราใช้นักเขียนและบรรณาธิการที่เป็นนักการศึกษาที่ผ่านการฝึกอบรมด้าน ศาสนศาสตร์อย่างดี
และใช้นักแปลที่เป็นเจ้าของภาษาเป้าหมายผู้มีความเข้าใจด้านศาสนศาสตร์

บทเรียนของเรานำเสนอแนวคิดอันลึกซึ้งของศาสตราจารย์จากวิทยาลัยพระคริสตธรรม
และจากศิษยาภิบาลจากทุกมุมโลก ยิ่งกว่านั้น เรายังใช้นักออกแบบกราฟิก นักวาดภาพประกอบ
และผู้ผลิตที่ยึดมั่นในมาตรฐานสูงสุดของการผลิต และใช้อุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ทันสมัย

เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของการเผยแพร่ Third Millennium

ได้สร้างพันธมิตรเชิงยุทธศาสตร์กับคริสตจักร วิทยาลัยพระคริสตธรรม

โรงเรียนสอนพระคัมภีร์ มีซันนารี สถาบันวิทยคริสเตียน

ผู้ให้บริการโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม และองค์กรอื่น ๆ.

สัมพันธมิตรดังกล่าวได้นำไปสู่การเผยแพร่บทเรียนทางวิดีโอจำนวนนับไม่ถ้วน สู่ผู้นำ
ศิษยาภิบาล และนักเรียนพระคัมภีร์ในท้องถิ่น.

และเว็บไซต์ของเราก็เป็นช่องทางเผยแพร่และจัดหาสื่อประกอบบทเรียนเพิ่มเติม
รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการเริ่มต้นชุมชนแห่งการเรียนรู้ของตนเอง.

Third Millennium Ministries ถือว่าเป็นบริษัทประเภท 501(c) (3)

ตามข้อบังคับของกรมสรรพากรแห่งสหรัฐอเมริกา

เราพึ่งพาเงินบริจาคที่สามารถลดหย่อนภาษีได้ ที่คริสตจักร มุสลิม ธุรกิจ และบุคคลต่าง ๆ

ถวายให้ด้วยความอารี หากต้องการข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับพันธกิจของเรา

และศึกษาว่าเราจะมีส่วนร่วมร่วมกับพันธกิจนั้นได้อย่างไร โปรดเยี่ยมชมเว็บไซต์ของเรา

www.thirdmill.org.

สารบัญ

บทนำ.....	1
ภาพรวม	1
คำนิยาม	2
คำศัพท์และแนวคิด.....	2
ภาษาโดยทั่วไป.....	2
ภาษาของพระคัมภีร์.....	3
ความจำเป็น	7
คำศัพท์หลายคำ — แนวคิดเดียว.....	7
คำศัพท์เดียว — หลายแนวคิด.....	8
วิธีการใช้	9
การสร้างคำ.....	10
คำศัพท์พระคัมภีร์.....	11
การเน้นคำหนึ่งคำ.....	11
การเน้นหนึ่งความหมายเดียว.....	12
การสร้างความหมายใหม่.....	13
คำศัพท์นอกพระคัมภีร์.....	14
คำศัพท์ทั่วไป.....	14
คำศัพท์ปรัชญา.....	15
คำศัพท์รวม.....	16
ความสำคัญและอันตราย.....	17
การดำเนินชีวิตคริสเตียน.....	18
การสนับสนุน.....	18
การเป็นอุปสรรค.....	19
การปฏิสัมพันธ์ในชุมชน.....	20
การสนับสนุน.....	21
การเป็นอุปสรรค.....	21
การตีความพระคัมภีร์.....	22
การสนับสนุน.....	23
การเป็นอุปสรรค.....	24
บทสรุป.....	26

การสร้างศาสนศาสตร์ระบบ

บทที่ 2

คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ

บทนำ

คุณเคยสังเกตไหมว่า ไม่ว่าคนที่ทำงานอยู่ในสายอาชีพใดก็ตาม หรือทำงานในประเภทต่างๆ ล้วนแต่จะสร้างวิถีคุยกันเองในแบบฉบับของพวกเขา พวกเขาจะสร้างคำศัพท์และสำนวนที่มีความหมายพิเศษสำหรับกลุ่มของพวกเขาโดยเฉพาะ, แม้แต่คนนอกก็ไม่สามารถเข้าใจ ไม่ว่าจะป็น หมอ, ทนาย, ช่างยนต์, ชาวสวน, ช่างก่อสร้าง - งานประเภทไหนก็ตาม, เราก็จะพัฒนาวิธีการพูดคุยเป็นแบบพิเศษและบางครั้งก็อาจจะบทสนทนาเฉพาะทางเข้ามาด้วย

ด้วยเหตุผลหลายประการ มันก็เป็นแบบนี้ในศาสนศาสตร์ระบบเช่นกัน นักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างศาสนศาสตร์ขึ้นมาด้วยภาษาที่พิเศษ พวกเขาได้สร้างวิธีการสื่อสารด้วยคำศัพท์เฉพาะสำหรับพวกเขาขึ้นมา

บทเรียนนี้เป็นบทเรียนที่ 2 ในชุดบทเรียน "การสร้างศาสนศาสตร์ระบบ", ซึ่งเป็นบทเรียนที่เรากำลังจะสำรวจว่าโปรเตสแตนต์สร้างศาสนศาสตร์ระบบขึ้นมาได้อย่างไร. เราได้ตั้งชื่อบทเรียนนี้ว่า, "คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ" และในบทเรียนนี้เราจะได้เห็นวิธีที่คำศัพท์และสำนวนพิเศษต่างๆ ได้ช่วยให้นักศาสนศาสตร์สามารถทำงานของเขาได้อย่างเต็มที่

ในบทเรียนนี้จะถูกแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกเราจะได้รับภาพรวมทั่วไปที่มีต่อคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ; คำศัพท์เหล่านั้นคืออะไร, และมีส่วนอะไรในศาสนศาสตร์ระบบ ส่วนที่ 2 เราจะสำรวจการสร้างคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้น; ว่านักศาสนศาสตร์ระบบได้พัฒนาวิธีพิเศษที่จะได้บรรยายสิ่งต่างๆ อย่างไร. และศาสนศาสตร์ระบบ; คำศัพท์เหล่านั้นคืออะไร, และมีส่วนอะไรในศาสนศาสตร์ระบบ ส่วนที่ 3 เราจะดูที่คำนิยามและอันตรายของคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบ ซึ่งหมายถึงว่า คำศัพท์เหล่านั้นจะส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อความพยายามที่จะสร้างศาสนศาสตร์ระบบ ให้เราเริ่มด้วยดูที่ภาพรวมทั่วไปที่มีต่อคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้น

ภาพรวม

เพื่อจะได้สร้างมุมมองที่กว้างเกี่ยวกับวิชานี้ เราจะพูดถึง 4 เรื่อง เรื่องแรกเราจะให้คำนิยามว่าคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นหมายความว่าอะไร เรื่องที่ 2 เราจะอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์และแนวคิดศาสนศาสตร์ เรื่องที่ 3 เราจะเน้นความจำเป็นของการใช้คำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบ เรื่องที่ 4 เราจะมาอภิปรายกันว่าคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นอยู่ตรงไหนในกระบวนการสร้างศาสนศาสตร์ระบบ อันดับแรก ให้เรามาดูว่าคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์นั้นหมายความว่าอย่างไร

คำนิยาม

เมื่อเรารื้อฟื้นเรียนศาสนศาสตร์ระบบ เราจะเห็นได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนว่า เราต้องเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาของนักศาสนศาสตร์ระบบด้วย นักศาสนศาสตร์ระบบใช้คำศัพท์และสำนวนที่เราไม่ค่อยใช้ในชีวิตประจำวัน แม้แต่ในเวลาที่เขาใช้คำศัพท์จากชีวิตประจำวัน เขาก็ใช้ในแบบที่ไม่ธรรมดา วิธีพิเศษเฉพาะที่ใช้พูดถึงสิ่งต่างๆ เรียกว่า "คำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์." สำหรับวัตถุประสงค์ของเรา เราอาจจะนิยามคำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์เหล่านั้นว่า "คำศัพท์หรือสำนวนที่มีความหมายพิเศษในทางศาสนศาสตร์"

บางครั้งนักศาสนศาสตร์ระบบใช้คำศัพท์เฉพาะเพื่อจะแยกแยะสิ่งหนึ่งสิ่งใดออกมาจากสิ่งอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น วลีที่ว่า "Theology Proper" ซึ่งถ้าแปลตามตัวคือศาสนศาสตร์ที่เหมาะสม แต่แท้จริงมันคือ ศาสนศาสตร์ที่เกี่ยวกับพระเจ้าพระบิดา โดยมุ่งเน้นศึกษาในเรื่องการทรงดำรงอยู่ของพระองค์ การอยู่เหนือธรรมชาติของพระองค์ และสิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวกับพระองค์ ในทางตรงกันข้าม คำศัพท์ว่า "ศาสนศาสตร์ (Theology)" แปลว่า การศึกษาในหมวดหมู่ทั่วไปในเรื่องของอะไรก็ตามที่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า, รวมถึงหลักคำสอนในเรื่องของมนุษย์, ความบาป, และความรอด

บางครั้งการใช้คำศัพท์เฉพาะเป็นวิธีสะดวก ที่จะย่อเนื้อหาของเรื่องที่ชอบช้อนให้เป็นคำศัพท์หรือสำนวน เช่นคำว่า "ตรีเอกานุภาพ" เป็นเพียงคำเดียวที่ได้สรุปคำสอนที่ละเอียดเกี่ยวกับพระเจ้า และเป็นเรื่องที่สะดวกกว่าที่จะใช้คำว่า "ตรีเอกานุภาพ" แทนที่จะบรรยายละเอียดทั้งหมดของคำสอนนี้ทุกครั้งที่เราได้พูดถึงมัน ในทุกเหตุการณ์คำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์คือคำศัพท์และวลีที่มีความหมายพิเศษทางศาสนศาสตร์

ตอนนี้เราได้รับความคิดขั้นพื้นฐานว่าคำศัพท์วิชาการคืออะไร, เราควรจะไปดูอีกเรื่องหนึ่ง: ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และแนวคิด. ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ที่เราใช้และความคิดหรือแนวคิดที่เป็นคำศัพท์เหล่านี้ได้บรรยายถึงอะไร? มันได้ตรงตามลักษณะของกันและกันอย่างไร?

คำศัพท์และแนวคิด

เราจะพิจารณาหัวข้อนี้จาก 2 มุมด้วยกัน: มุมแรก ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และแนวคิดในภาษาโดยทั่วไป; และมุมที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และแนวคิดในภาษาของพระคัมภีร์. ขอให้เราดูความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และแนวคิดโดยทั่วไปก่อน

ภาษาโดยทั่วไป

ถ้าถามคนทั่วไปว่าความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และแนวคิดในสมองที่เขาจะมีคืออะไร เขาน่าจะตอบว่าคำที่เขาใช้ตรงกับความคิดที่เขา มี คนส่วนใหญ่มักจะคิดว่าความคำศัพท์และความคิดนั้นมีความสอดคล้องกันโดยตรงไปตรงมา

มันไม่ได้ยากที่จะเข้าใจว่าคนคิดแบบนี้เพราะอะไร เมื่อเราเด็กเล็กๆเรียนรู้ที่จะใช้ภาษาของพ่อแม่ เขาก็จะเริ่มด้วยการจำชื่อของผู้คน สิ่งของ และกิจวัตรต่างๆ แม่ก็จะชี้ที่ตัวเองและบอกว่า "แม่" หรือถือขนมปังชิ้นหนึ่งและบอกว่า "ขนมปัง" เมื่อเวลาผ่านไปเด็กก็จะเรียนรู้คำศัพท์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และเขาจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และความคิดมากยิ่งขึ้น ผู้ใหญ่ที่กำลังเรียนภาษาที่สองก็จะเริ่มด้วยระบบที่คล้ายๆกัน ในเวลาที่เขากำลังเรียนภาษาที่ละคำ ในระดับพื้นฐานเหล่านี้ มันก็เป็นความจริงที่ว่าบ่อยครั้งเราก็จะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ 1 คำกับแนวคิดหนึ่งแนวคิด

เมื่อเราหาคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์และความคิดในความเป็นจริงก็ซับซ้อนกว่านั้น เราสามารถสรุปความซับซ้อนต่างๆเหล่านี้ด้วย 2 ประโยคสั้นๆ ในด้านหนึ่ง คำศัพท์หลายคำก็อาจจะหมายถึงแนวคิดเดียว และในอีกด้าน คำศัพท์หนึ่งคำก็อาจจะหมายความได้หลายแนวคิด ให้เรามาดูทั้งสองด้านของเรื่องนี้ โดยเริ่มกับความจริงที่ว่าคำศัพท์ต่างๆก็สามารถหมายความถึงแนวคิดเดียวได้

มันไม่ได้เป็นเรื่องยากที่จะเห็นว่าบ่อยครั้งเราจะใช้คำศัพท์หลายคำในการบรรยายความคิดเดียว ยกตัวอย่างเช่น ผมมีลูกสาวที่ชื่อ เบคกี้ และในการสนทนากับคนอื่น ผมก็สามารถกล่าวถึงลูกสาวว่าเป็น "เบคกี้", "ลูกสาวของผม", "ภรรยาของวาร์เรน", "แม่ของแม็กกี้", "แม่ของลิลลี่", "ทายาทของผม", "ลูกคนเดียวของผม." รายการนี้สามารถยาวต่อไปได้เรื่อยๆ ในแต่ละเหตุการณ์ คำศัพท์ต่างๆก็อาจมีความหมายต่างกันเล็กน้อย แต่ในขณะเดียวกันทุกคำล้วนแต่หมายถึงแนวคิดเดียว คือพูดถึงคนที่พิเศษในชีวิตของผม

สิ่งแบบนี้ก็เกิดขึ้นเป็นประจำในภาษาทั่วไป ลองพยายามนึกถึงวิธีต่างๆที่เราสามารถพูดถึงทะเล นึกถึงคำศัพท์ที่สามารถใช้เพื่อจะพูดถึงทะเลใดประเทศหนึ่ง ในทุกๆภาษาทั่วโลก เป็นเรื่องปกติที่คำศัพท์หลายคำก็จะมี ความหมายหรือแนวคิดที่เหมือนกัน.

ในทางตรงกันข้าม มันก็จริงที่ว่าคำๆหนึ่งก็สามารถพูดถึงแนวคิดได้หลายแนวคิด ลองเปิดดูพจนานุกรมในภาษาของตัวเอง คำศัพท์หลายต่อหลายคำในพจนานุกรมได้แสดงให้เห็นว่า คำๆเดียวสามารถมีความหมายได้หลายความหมาย และคำนิยามที่หลากหลายของคำๆเดียวนั้นแสดงให้เห็นว่าคำๆหนึ่งคำสามารถมีแนวคิดได้หลายแนวคิด

ตัวอย่างง่ายๆจากคำที่เราใช้กันในชีวิตประจำวัน คำศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า "bar" คำนี้คำเดียวสามารถมีความหมายหลายความหมาย อาจจะหมายความว่าแท่งเหล็ก, โขดหิน, ซ้อห้าม, องค์กรวิชาชีพของนักกฎหมาย เคาน์เตอร์สำหรับบริการอาหารและเครื่องดื่ม และอื่นๆอีกมากมาย, คำนี้และอีกหลายคำก็สามารถบรรยายแนวคิดได้แตกต่างกันมากมาย

ดังนั้นในภาษาทั่วไป ก็อาจจะไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับแนวคิดแบบหนึ่งต่อหนึ่งเสมอไป แต่เป็นว่า คำศัพท์หลายคำก็อาจจะมีแนวคิดอย่างเดียว และคำศัพท์คำเดียวก็อาจจะมีแนวคิดหลายแนวคิด

ตอนนี้หลังจากที่เราได้เห็นวิธีที่ซับซ้อนที่คำศัพท์และแนวคิดได้มีความสัมพันธ์กันในภาษาโดยทั่วไป เราควรจะไปดูวิธีที่คำศัพท์กับแนวคิดได้มีความสัมพันธ์กันในภาษาของพระคัมภีร์ คำศัพท์กับแนวคิดมีความสัมพันธ์กันได้อย่างไรเมื่อเรากำลังพูดถึงพระคัมภีร์ เป็นสถานการณ์ที่แตกต่างกันหรือเหมือนกัน?

ภาษาของพระคัมภีร์

ในความเป็นจริงพระคัมภีร์เกือบทั้งหมดได้ถูกเขียนในภาษาทั่วไป

ดังนั้นในเวลาเดียวกันที่คำศัพท์หลายคำสามารถหมายถึงแนวคิดเดียวกันได้ในภาษาทั่วไป คำศัพท์หลายคำก็สามารถหมายถึงแนวคิดเดียวกันได้ในภาษาของพระคัมภีร์ และในเวลาเดียวกันที่คำศัพท์คำเดียวสามารถหมายถึงหลายแนวคิดได้ในภาษาทั่วไป คำศัพท์คำเดียวก็สามารถหมายถึงหลายแนวคิดได้ในพระคัมภีร์เช่นเดียวกัน ให้เรามาดูความจริงที่ว่า พระคัมภีร์ได้ใช้คำศัพท์หลายคำ เพื่อพูดถึงแนวคิดเดียว

วิธีง่าย ๆ ที่จะได้เห็นการใช้ภาษาแบบนี้คือดูคำศัพท์ในพระคัมภีร์ ที่ได้พูดถึงการดำเนินชีวิต คริสเตียน วิจารณ์ถึงวิธีต่างๆที่นักเขียนคนหนึ่งคือ อาจารย์เปาโล ได้พูดถึงการดำเนินชีวิต คริสเตียน เขาได้เรียกมันว่า "การชำระให้บริสุทธิ์" ใน 1 เธสะโลนิกา 4:3 เขาได้เรียกมันว่า "ความซื่อสัตย์" ใน 1 โครินธ์ 4:17 เขาได้พูดถึงการดำเนินชีวิตคริสเตียนว่าเป็น "การเชื่อฟัง" ใน โรม 16:19 เขาได้พูดถึงมันในสำนวนว่า "ดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณ" ในกาลาเทีย 5:25 และได้พูดถึงมันว่า เป็นการ "ให้เป็นตามพระฉายาแห่งพระบุตรของพระองค์" ใน โรม 8:29 ในขณะที่เดียวกันเป็น "การเปลี่ยนแปลง" ใน 2 โครินธ์ 3:18 ในเหตุการณ์เหล่านี้เปาโลก็กำลังพูดถึงสิ่งเดียวกัน: คือสิ่งที่เราอาจจะเรียกว่า "การดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน"

มีหลายแนวคิดในพระคัมภีร์ที่ได้ถูกพูดถึงในหลายวิธี ยกตัวอย่างเช่น ลองคิดถึงชื่อต่างๆของพระเยซูในพระคัมภีร์ นอกจากเรียกว่า "พระเยซู" หรือ "พระเยซูแห่งนาซาเร็ธ" คนก็ได้เรียกพระองค์ว่า "พระคริสต์" หรือ "คริสตอส" ในภาษากรีก ซึ่งเป็นการแปลจากคำศัพท์ฮีบรูคำว่า "มาซีฮ" ซึ่งหมายความว่า "ผู้ที่ถูกเจิมไว้", คนจะเรียกพระองค์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า" ด้วย ตามกิจการ 1:21 และ "พระผู้ช่วยให้รอด" เหมือนที่เห็นใน 2 เปโตร 1:11 นอกจากนี้พระคัมภีร์ได้เรียกพระองค์ว่า "พระเจ้า" ใน ทิตัส 2:13, พระวาตะ" ในยอห์น 1:1, "อาดัมสุดท้าย" ใน 1 โครินธ์ 15:45, "พระบุตรของพระเจ้า" ในลูกา 1:35, "บุตรของดาวิด" ในมัทธิว 21:9, "กษัตริย์" ใน ลูกา 19:38, "ทรงเป็นบุตรหัวปีเหนือทุกสิ่งทรงสร้าง" ในโคโลสี 1:15, และ "คนกลาง" ใน 1 ทิโมธี 2:5. แน่นอน คำศัพท์เหล่านี้มีความแตกต่างกัน แต่พวกมันล้วนแต่เป็นกลุ่มคำศัพท์ที่ได้พูดถึงคนเดียว ก็องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระผู้ช่วยให้รอดของเรา คือพระเยซูคริสต์ บุคคลที่ 2 ในตรีเอกานุภาพ ดังนั้นเราจะเห็นว่าเช่นเดียวกับในภาษาทั่วไป บ่อยครั้งพระคัมภีร์ก็จะใช้คำศัพท์หลายคำที่จะพูดถึงแนวคิดอันเดียว

ในทางตรงกันข้าม พระคัมภีร์ก็ได้ใช้คำๆเดียวที่จะพูดถึงแนวคิดหลายอย่าง บางครั้งก็เป็นคำศัพท์หรือแนวคิดธรรมดาทั่วไปที่มีความสำคัญทางศาสนา ศาสนศาสตร์ระบบเพียงเล็กน้อย แต่บ่อยครั้ง พระคัมภีร์ก็จะใช้คำเดียวที่จะพูดถึงแนวคิดที่หลากหลาย แม้กระทั่งกล่าวถึงแนวคิดที่มีความสำคัญอย่างมากในศาสนศาสตร์ ขอให้เราพิจารณาถึง 2 คำในพระคัมภีร์ที่ได้มีบทบาทสำคัญในศาสนศาสตร์ระบบ อันดับแรก เราจะดูที่คำว่า "การให้เป็นผู้ชอบธรรม" และอันดับที่สอง เราจะดูคำว่า "การชำระให้บริสุทธิ์"

ขอให้เราเริ่มด้วยการดูกลุ่มคำศัพท์ที่มีความสัมพันธ์กับกริยาภาษากรีกของพันธสัญญาใหม่ ดิโคยู (δικαίωω): คือคำศัพท์ที่มักจะถูกแปลว่า "ทำให้ชอบธรรม," "ถูกทำให้ชอบธรรม," และ "การทำให้ชอบธรรม" พันธสัญญาใหม่ได้พูดถึงหลายอย่างเกี่ยวกับการทำให้ชอบธรรม แต่เพื่อจะบรรลุวัตถุประสงค์ของเรา เราจะดูข้อพระคัมภีร์แค่ 2 ข้อ

ข้อแรก ในโรม 3:28 เปาโลได้เขียนไว้ว่า:

เพราะเราเห็นว่า

คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็โดยอาศัยความเชื่อ นอกเหนือการประพฤติตามธรรมบัญญัติ (โรม 3:28)

คำที่แปลว่า "ถูกชำระให้ชอบธรรม" ในข้อนี้ได้มาจาก ดิโคยู ซึ่งในข้อนี้และอีกหลายข้อ เปาโลได้พูดถึงเงินถึง ดิโคยู

ซึ่งเกิดขึ้นด้วย "ความเชื่อเท่านั้น" โดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหัวใจทั้งสิ้นกับการกระทำของมนุษย์ ในที่นี้ การทำให้ชอบธรรมเป็นการประกาศถึงความชอบธรรมที่เกิดขึ้นเมื่อคริสเตียนมีความเชื่อในพระคริสต์และความชอบธรรมของพระองค์ได้เข้ามาในชีวิตของเขา

ครั้งที่สองที่เราได้เห็นคำว่า ดิโคยู ก็คือ ในยากอบ 2:24 ในข้อนี้เราได้อ่านว่า:

พวกท่านก็เห็นแล้วว่า คนหนึ่งคนใดจะถูกชำระให้ชอบธรรมได้ก็เพราะการประพฤติ และไม่ใช่เพราะความเชื่อเพียงอย่างเดียว (ยากอบ 2:24)

ในที่นี้ ยากอบใช้คำว่า ดิโคยู ได้แปลเป็น "ถูกชำระให้ชอบธรรม" แตกต่างไปจากวิธีที่เปาโลใช้ใน โรม 3:28 เปาโลได้บอกว่าการทำให้ชอบธรรมนั้นเกิดขึ้นได้ด้วย "ความเชื่อเท่านั้นไม่เกี่ยวกับการกระทำ" แต่ยากอบบอกว่า "เพราะการประพฤติไม่ใช่ความเชื่อเพียงอย่างเดียว"

เป็นเรื่องน่าสนใจที่ทั้งยากอบและเปาโลได้ยกตัวอย่างอับราฮัมเพื่อจะพิสูจน์ประเด็นของพวกเขา เมื่อเรานึกถึงที่เปาโลได้อภิปรายเกี่ยวกับอับราฮัมใน โรม 4:1-5 มันชัดเจนว่าเขากำลังพูดถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในปฐมกาลบทที่ 15 ที่อับราฮัมได้เชื่อในพระเจ้า, และความเชื่อของเขาก็ถือว่าเป็นความชอบธรรม นี่เป็นการทำให้ชอบธรรมครั้งแรกของอับราฮัมเวลาที่พระเจ้าได้ตรัสว่าเขานับว่าชอบธรรมโดยทางความเชื่อเท่านั้น

แต่ยากอบได้พูดถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปฐมกาลบทที่ 22 ซึ่งได้เกิดขึ้นประมาณ 30 ปีหลังจากปฐมกาลบทที่ 15 ในปฐมกาลบทที่ 22 พระเจ้าได้ทดสอบอับราฮัมเพื่อจะพิสูจน์ความเชื่อของเขาด้วยการสั่งให้เขาถวายลูกชายของเขาซึ่งคือ อิสอัคให้เป็นเครื่องบูชาบนภูเขาโมริยาห์ ยากอบ 2:23 ได้บอกว่าการเชื่อของอับราฮัมก่อนหน้านั้น "ถูกทำให้สมบูรณ์" ในเหตุการณ์นี้ยากอบไม่ได้พูดถึง การประกาศว่าชอบธรรมในครั้งแรกของอับราฮัม แต่กำลังพูดถึง "หลักฐาน" หรือ "เครื่องพิสูจน์" ความชอบธรรมของเขา

ดังนั้น จึงเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ผู้เขียนในพันธสัญญาใหม่ ได้ใช้คำศัพท์กรีก ดิโคยู ในอย่างน้อย 2 แบบที่แตกต่างกัน

สิ่งที่เราได้เห็นจากคำว่า การนับว่าชอบธรรม จึงไม่ได้เป็นเรื่องที่คิดปกติแต่อย่างใด ยกตัวอย่าง กลุ่มคำศัพท์ของกรีกจากภาษากรีก หาเกียโส (ἀγαπάω) ที่บ่อยครั้งจะถูกแปลว่า "ชำระให้บริสุทธิ์", "การชำระให้บริสุทธิ์", "ธรรมิกชน" หรือแม้กระทั่ง "บริสุทธิ์" กลุ่มคำศัพท์นี้ได้พูดถึงแนวคิดหลายแบบในพันธสัญญาใหม่ จากการยกตัวอย่าง เราจะดูแนวคิด 3 อย่างที่ผู้เขียนคนเดียวคือ อาจารย์เปาโล ได้กล่าวถึงจากคำเดียวนี้

แนวคิดแรก ใน 1 โครินธ์ 6:11 เราได้อ่านคำเหล่านี้:

แต่ท่านทั้งหลายได้รับการล้างชำระแล้ว ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และได้รับการชำระให้ชอบธรรมแล้วโดยพระนามของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าและโดยพระวิญญาณแห่งพระเจ้าของเรา (1 โครินธ์ 6:11)

ในข้อความนี้เปาโลได้ใช้คำว่า "ชำระให้บริสุทธิ์" หรือ หาเกียโส (ἀγαπάω) เพื่อพูดถึงสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงกระทำเมื่อคนๆหนึ่งเพิ่งมาถึงพระเยซูคริสต์ ในเวลานั้นคนนั้นก็ถูกทำให้เป็นที่ยอมรับได้ต่อหน้าพระเจ้า

และจะถูกแยกจากความบาป บางครั้งสิ่งนี้จะเรียกว่า ความบริสุทธิ์ที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เราสามารถรู้ว่าเขาหมายความว่าอย่างไรจากคำศัพท์อื่นที่เขาได้ใช้ภายในเนื้อหานี้ เขาได้พูดถึงชาวโครินธ์ว่าได้ถูก "ล้าง" จากความบาปของพวกเขา, "ชำระให้บริสุทธิ์", ถูกทำให้ศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่ยอมรับต่อพระเจ้า, และ "ถูกนับให้ชอบธรรม" คือประกาศให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อ ในที่นี้ "ชำระให้บริสุทธิ์" กล่าวถึงการชำระให้บริสุทธิ์ตั้งแต่เริ่มแรกของผู้เชื่อ ได้รับเมื่อเขาถูกนับให้ชอบธรรม เมื่อเขาถูกทำให้ชอบธรรมและได้เข้าส่วนในพระคริสต์อย่างไม่มียะโรมาเปลี่ยนแปลงได้

แนวคิดที่ 2 อีกวิธีหนึ่งที่มีการใช้คำว่า "ชำระให้บริสุทธิ์" (หรือ หาเกียโส) ปรากฏใน 1 เซสโลนิกา 4:3. ในที่นั้นเปาโลได้เขียนคำเหล่านี้:

พระประสงค์ของพระเจ้าเป็นอย่างนี้คือ ให้พวกท่านเป็นคนบริสุทธิ์ คือให้เว้นจากการล่วงประเวณี (1 เซสโลนิกา 4:3)

ในข้อความนี้ เปาโลกำลังพูดถึงสิ่งที่ผู้เชื่อต้องแสวงหา บางครั้งสิ่งนี้จะเรียกว่า การก้าวหน้าในความบริสุทธิ์ เปาโลได้อธิบายถึงความหมายของการได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ว่ามันเชื่อมโยงกับการหลีกเลี่ยงการผิดศีลธรรมทางเพศ ในที่นี้ หาเกียโส ได้พูดถึงกระบวนการที่ต่อเนื่องของผู้เชื่อที่จะพยายามหลีกเลี่ยงความบาปตลอดชีวิตของเขา

แนวคิดที่ 3 เปาโลได้ใช้คำว่า หาเกียโส ในอีกแบบหนึ่ง ให้เราลองฟังดูว่าเขาได้เขียนอะไรใน 1 โครินธ์ 7:14:

เพราะว่าสามีที่ไม่เชื่อนั้นได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางภรรยา และภรรยาที่ไม่เชื่อก็ได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ทางสามี มิฉะนั้นลูกๆ ของพวกท่านก็เป็นมลทิน แต่บัดนี้เด็กเหล่านั้นบริสุทธิ์ (1 โครินธ์ 7:14)

ในข้อนี้ เปาโลได้ใช้กลุ่มคำศัพท์ของหาเกียโส 3 ครั้งในการบรรยายถึงครอบครัวที่มีสามีภรรยาที่เป็นผู้เชื่อกับผู้ไม่เชื่อ ครั้งแรก เขาได้บอกว่าสามีที่ไม่เชื่อถูกชำระให้บริสุทธิ์ หาเกียโส ด้วยภรรยาที่เชื่อ ครั้งที่ 2 เขาได้บอกเหมือนกันสำหรับภรรยาที่ไม่เชื่อ ครั้งที่ 3 เขาได้ใช้คำคุณศัพท์ของคำว่า หาเกียโส เพื่อจะเตือนชาวโครินธ์ว่าลูกๆของครอบครัวเหล่านี้ก็ "บริสุทธิ์" หรือ ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์

ในที่นี้ เปาโลไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าได้แยกพวกเขาไม่เชื่อออกจากความบาปเพื่อจะทำให้เขาเป็นที่ยอมรับต่อพระองค์ เขาไม่ได้หมายความว่าลูกของผู้เชื่อก็จะรอดแน่นอนเช่นเดียวกัน เขาไม่ได้หมายความว่าพวกเขากำลังแสวงหาการใช้ชีวิตที่บริสุทธิ์แบบคริสเตียน จากการเขียนของเปาโลทั้งหมด มันชัดเจนว่า ความเชื่อเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอด เปาโลกลับกล่าวถึงสิ่งที่เราอาจจะเรียกว่าความบริสุทธิ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับความรอด แนวคิดที่ว่าผู้ที่ไม่เชื่อและลูกที่อยู่ในครอบครัวที่มีผู้ปกครองอย่างน้อยก็เป็นผู้เชื่อแท้จริงจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ เนื่องจากในด้านหนึ่งเขาจะถูกแยกจากโลกเพราะมีผู้เชื่ออยู่ที่นั่น ดังนั้นเราได้เห็นที่เปาโลได้ใช้คำศัพท์จากพระคัมภีร์ หาเกียโส เพื่อจะพูดถึงประสบการณ์ครั้งแรกของผู้เชื่อที่แท้จริง, การแสวงหาความบริสุทธิ์แบบต่อเนื่อง, และการแยกออกของผู้ที่ไม่เชื่อบางคนถึงแม้ว่าเขายังไม่มีความเชื่อที่นำมาซึ่งความรอด

สิ่งที่เราได้เห็นเกี่ยวกับการนับให้ชอบธรรมและการชำระให้บริสุทธิ์นั้นก็เป็นจริงในของส่วนคำศัพท์ที่มีความสำคัญทางศาสนศาสตร์คำอื่นๆที่เราได้เจอในพระคัมภีร์ด้วย เช่นเดียวกับในภาษาทั่วไป คำหนึ่งคำในพระคัมภีร์ก็อาจจะพูดถึงแนวคิดที่หลากหลาย ความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนระหว่างคำศัพท์และแนวคิดในพระคัมภีร์ได้นำเราไปถึง ประการที่ 3 ความจำเป็นในการใช้คำศัพท์และวลีเฉพาะ

ในเรื่องศาสนศาสตร์ระบบ

ความจำเป็น

ช่วงแรกที่นักศึกษาเพิ่งเริ่มศึกษาศนศาสตร์ระบบ พวกเขามักจะสับสนกับคำศัพท์เฉพาะเยอะแยะมากมายที่เขาต้องเรียนรู้ ผมไม่สามารถบอกได้เลยว่า มีกี่ครั้งที่ถามผมว่า "ทำไมเราถึงต้องเรียนรู้วิธีพิเศษในการพูดถึงต่างๆ? ทำไมเราไม่พูดถึงสิ่งต่างๆเหล่านั้นเหมือนกับที่พระคัมภีร์พูด?"

ในระดับหนึ่ง คำศัพท์เฉพาะต่างๆก็ไม่มี ความจำเป็นจริงๆแล้วเป็นไปได้ที่จะสอน, ศึกษา, และเรียนรู้ศาสนศาสตร์โดยปราศจากคำเหล่านั้น แต่ในอีกระดับหนึ่ง คำศัพท์เหล่านั้นก็มีความจำเป็นในการสร้างระบบศาสนศาสตร์ที่มีความสัมพันธ์กันและเกี่ยวข้องกับพระคัมภีร์ทั้งหมด เพราะการเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์พระคัมภีร์และแนวคิดนั้นมีอยู่มากมาย นักศาสนศาสตร์ระบบจึงได้พัฒนาคำศัพท์พิเศษที่บางครั้งก็อาจจะไม่เจอในพระคัมภีร์ แต่ทำให้การสื่อสารกันชัดเจนขึ้น

มันจะช่วยให้เห็นความจำเป็นของความชัดเจนในทั้งสองด้าน: อันดับแรกเราจะดูที่ความสับสนที่ได้เกิดขึ้นเวลาคำศัพท์หลายคำได้พูดถึงแนวคิดอันเดียว และอันดับที่ 2 เราจะดูที่ความสับสนต่างๆที่เกิดขึ้นเมื่อคำศัพท์เดียวได้พูดถึงแนวคิดหลายอย่างในพระคัมภีร์ ขอให้เราร่วมกัน โดยดูที่ความจำเป็นของการมีคำศัพท์เฉพาะ เมื่อคำศัพท์หลายคำในพระคัมภีร์ได้พูดถึงแนวคิด แนวคิดเดียว

คำศัพท์หลายคำ — แนวคิดเดียว

อย่างที่เรารู้ได้ เห็นบ่อยครั้งผู้เขียนพระคัมภีร์มักจะพูดถึงแนวคิดอันเดียวด้วยคำศัพท์หรือสำนวนที่แตกต่างกันออกไป หลายครั้งที่สิ่งนี้ทำให้นักศาสนศาสตร์ระบบไม่ได้ความชัดเจนที่พวกเขาต้องการ ดังนั้นนักศาสนศาสตร์ระบบจึงได้สร้างคำศัพท์เฉพาะเพื่อจะให้ความชัดเจนกับสิ่งที่เขากำลังพูดถึง เพื่อให้เราเห็นภาพมากขึ้น ให้เราสำรวจวิธีที่พระคัมภีร์ได้พูดถึงแนวคิดในเรื่องคริสตจักร

การสอนพระคัมภีร์ในเรื่องหลักคำสอนที่เกี่ยวกับคริสตจักร มักจะเรียกว่า "การศึกษาเกี่ยวกับคริสตจักร" (ecclesiology) คำศัพท์นี้ได้มาจากคำกรีก เอกเลเซีย (ἐκκλησία) ซึ่งเป็นคำศัพท์ภาษากรีกในพันธสัญญาใหม่สำหรับคำว่า "คริสตจักร" ลองนึกภาพนักศาสนศาสตร์กลุ่มหนึ่งมาที่สมาคมศาสนศาสตร์เพื่อจะพูดถึงหัวข้อไหนก็ได้ที่เขาต้องการ นักศาสนศาสตร์คนหนึ่งอาจจะเริ่มด้วยการกล่าวว่า "วันนี้ผมจะอภิปรายหลักคำสอนในเรื่อง "อิสราเอลของพระเจ้า" นักศาสนศาสตร์อีกคนหนึ่งอาจจะพูดว่า "ผมก็จะอภิปรายถึงหลักคำสอนในเรื่อง "พระวิหารของพระเจ้า" อีกคนหนึ่งก็อาจจะพูดว่า "ผมก็จะอภิปรายถึง "พระกายของพระคริสต์"

แน่นอนที่ในตอนแรกๆก็อาจจะไม่ชัดเจนว่านักศาสนศาสตร์เหล่านั้นตั้งใจจะพูดเกี่ยวกับอะไร เพราะเมื่อพระคัมภีร์ได้ใช้วลีที่ว่า "อิสราเอลของพระเจ้า", "พระวิหารของพระเจ้า", หรือ "พระกายของพระคริสต์" ก็อาจจะหมายถึงสิ่งอื่นนอกจากคริสตจักร "อิสราเอลของพระเจ้า" อาจจะพูดถึงชนชาติอิสราเอล "พระวิหารของพระเจ้า" อาจจะหมายถึงพระวิหารของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม "พระกายของพระคริสต์" อาจจะหมายถึงร่างกายของพระเยซูเอง ใครเล่าจะบอกได้?

ความจริงแล้วไม่คิดอะไรถ้าจะพูดถึงคริสตจักรตามรูปแบบเหล่านี้ พันธสัญญาใหม่ก็ได้พูดถึงแนวคิดของคริสตจักรในวิธีเหล่านี้และวิธีอื่นอีกหลายวิธี แต่มันไม่ใช่เรื่องยากที่จะเข้าใจว่าส่วนเหล่านี้อาจจะทำให้เกิดความสับสน เราจะไม่สามารถรู้ว่ักศาสนศาสตร์เหล่านี้วางแผนที่จะพูดถึงหัวข้อเดียวหรือต่างกัน เพื่อจะหลีกเลี่ยงความสับสน นักศาสนศาสตร์ระบบก็จะใช้คำว่า "การศึกษาเกี่ยวกับคริสตจักร" หรือ "ecclesiology" เป็นคำศัพท์เฉพาะสำหรับการอภิปรายเรื่องการสอนตามพระคัมภีร์ในเรื่องของคริสตจักร

พูดง่าย ๆ ก็คือ ความสับสนได้เกิดขึ้นเพราะคำศัพท์ในพระคัมภีร์หลายคำได้พูดถึงแนวคิด แนวเดียว แต่เราสามารถกำจัดความสับสนนี้ออกไป เมื่อนักศาสนศาสตร์ได้ใช้คำศัพท์เฉพาะในการทำให้ความหมายของมันชัดเจนยิ่งขึ้น

คำศัพท์เดี่ยว — แนวคิดหลายอย่าง

นักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างคำศัพท์เฉพาะขึ้นเพื่อจะหลีกเลี่ยงความสับสนที่เกิดขึ้นจากความจริงที่ว่าคำๆเดียวหรือส่วนเดียวก็อาจมีความหมายได้หลายอย่าง ในพระคัมภีร์ ดังนั้นเพื่อจะสื่อสารให้ชัดเจน นักศาสนศาสตร์ระบบได้พัฒนาคำจำกัดความที่ละเอียด, เฉพาะเจาะจง, และแคบลงในการนิยามคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้น

ยกตัวอย่างเช่น วิธีที่เราได้ใช้คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" และ "การชำระให้บริสุทธิ์" ในศาสนศาสตร์ระบบ ในช่วงการปฏิรูปพวกโปรเตสแตนต์ได้พัฒนาวิธีที่จะพูดถึง โอรีโอ สาลูทิส (ลำดับขั้นตอนของการได้รับความรอดในแต่ละคน) ซึ่งตรงกันข้ามกับศาสนศาสตร์ของโรมันคาทอลิก ในคำศัพท์ของโปรเตสแตนต์ การนับให้ชอบธรรมเป็นการประกาศครั้งแรกว่าคนหนึ่งคนใดชอบธรรม เนื่องจากพระเจ้าทรงให้ความชอบธรรมของพระคริสต์เข้าไปในชีวิตของคนนั้น การนับให้ชอบธรรมเป็นการทำงานของพระเจ้าเพียงผู้เดียว และมนุษย์ไม่ได้มีส่วนอะไร อย่างไรก็ตามคำว่า "การชำระให้บริสุทธิ์" มีความหมายใน โอรีโอ สาลูทิส ของโปรเตสแตนต์ว่า เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องในการแสวงหาความบริสุทธิ์ซึ่งจะเกิดตามมาหลังจากการนับให้ชอบธรรม ซึ่งทำให้การชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ได้เป็นการทำงานของพระเจ้าเพียงฝ่ายเดียว แต่เป็นการทำงานของพระเจ้าและเจตจำนงของมนุษย์ด้วยความแตกต่างกันในเรื่องนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งในศาสนศาสตร์โปรเตสแตนต์

แต่ลองจินตนาการนักศาสนศาสตร์ที่กำลังบรรยายคำสอนของการชำระให้บริสุทธิ์ ที่รู้สึกอิสระที่จะใช้คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" และ "ชำระให้บริสุทธิ์" ในทุกแบบที่เราได้เห็นในพันธสัญญาใหม่

สิ่งที่เราอาจจะคาดหวังว่านักศาสนศาสตร์จะบอกก็คือ อย่างแรก "การชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นหลังจากการชำระให้ชอบธรรม" คำพูดนี้ถูกต้องตามลำดับความรอดของโปรเตสแตนต์ แต่นักศาสนศาสตร์ที่ไม่สนใจการใช้คำศัพท์เฉพาะของโปรเตสแตนต์ ก็อาจจะบอกอย่างอื่นที่ 2 "การชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นพร้อมกับการนับให้ชอบธรรม" เขาก็สามารถพูดแบบนี้เพราะว่าพันธสัญญาใหม่ได้ใช้คำว่า "ชำระให้บริสุทธิ์" เพื่อจะพูดถึงความบริสุทธิ์แรกเริ่มที่คนหนึ่งคนใดจะได้รับเมื่อเขาได้รับการนับให้ชอบธรรม และนักศาสนศาสตร์ที่ไม่เห็นความสำคัญของคำศัพท์เฉพาะของโปรเตสแตนต์อาจจะพูด อย่างที่ 3 ได้ว่า "การชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นปราศจากการชำระให้ชอบธรรม." เขาก็จะสามารถพูดแบบนี้เพราะว่าพันธสัญญาใหม่ได้พูดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ของลูกๆและสมาชิกคริสตจักรที่ไม่เชื่อของผู้เชื่อ.

สิ่งที่เราอาจจะคาดหวังว่านักศาสนศาสตร์จะบอกก็คือ, อย่างแรก,
 "การชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นหลังจากการชำระให้ชอบธรรม." คำพูดนี้ก็เหมาะสมมากกับลำดับความรอดของโปรเตสแตนต์.
 แต่นักศาสนศาสตร์ที่ไม่สนใจการใช้ภาษาวิชาการของโปรเตสแตนต์, ก็อาจจะบอกว่า, อย่างที่ 2,
 "การชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นพร้อมกับการชำระให้ชอบธรรม." เขาก็สามารถพูดแบบนี้เพราะว่าพันธสัญญาใหม่ได้ใช้คำว่า
 "ชำระให้บริสุทธิ์" พูดเพื่อจะพูดถึงความบริสุทธิ์แรกๆที่คนใดจะได้รับเมื่อเขาได้รับการชำระให้ชอบธรรม.
 และนักศาสนศาสตร์ที่ไม่เห็นความสำคัญของภาษาวิชาการ โปรเตสแตนต์อาจจะบอกว่า, อย่างที่ 3,
 "การชำระให้บริสุทธิ์เกิดขึ้นได้โดยปราศจากการนับให้ชอบธรรม"
 เขาสามารถพูดแบบนี้ได้เพราะว่าพันธสัญญาใหม่ได้พูดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ของลูกและสามีภรรยาที่ไม่เชื่อของผู้ที่เชื่อในพระเจ้า

ในช่วงท้ายของบทเรียนนี้ เราจะดูอย่างละเอียดขึ้นไปอีกว่า นักศาสนศาสตร์ระบบได้จัดการปัญหาแบบนี้อย่างไร
 แต่ในเวลาที่เราจะบอกว่่านักศาสนศาสตร์ระบบก็ได้พยายามที่จะหลีกเลี่ยงความสับสนด้วยการพัฒนาคำศัพท์เฉพาะหรือคำศัพท์พิเศษ
 อย่างเช่นเรื่องที่เราอภิปรายกันว่า การชำระให้บริสุทธิ์และการนับให้ชอบธรรม
 เขาได้ให้คำจำกัดความคำนิยามเหล่านี้เพื่ออยู่ภายใต้ขอบเขตของสิ่งที่พวกเขา กำหนดขึ้น

ตอนนี้เราได้เห็นถึงความจำเป็นในการใช้คำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบ
 เราจึงควรจะสนใจวิธีการใช้คำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นในศาสนศาสตร์ระบบ.

วิธีการใช้

พูดสั้นๆ คำศัพท์เฉพาะเป็นหน่วยการสร้างพื้นฐานของศาสนศาสตร์ระบบ
 ในบทเรียนก่อนหน้าเราได้เห็นว่าศาสนศาสตร์ระบบโปรเตสแตนต์นั้นตามระบบของศึกษานิยมของสมัยยุคกลาง
 ซึ่งได้รับประโยชน์จากตรรกะของอริสโตเติล ในขณะที่ศาสนศาสตร์ระบบได้ก้าวไปข้างหน้าใน 4 ก้าวใหญ่ๆ: ก้าวแรก
 มันได้พัฒนาคำจำกัดความที่แม่นยำสำหรับคำศัพท์ ก้าวที่ 2 มันได้ใช้คำศัพท์เหล่านั้นเพื่อจะสร้างวลี ก้าวที่ 3
 มันได้ใช้วลีเหล่านั้นในการอ้างเหตุผลเพื่อจะสร้างหลักคำสอน และก้าวที่ 4
 มันได้จัดเรียงข้อโต้แย้งทางตรรกะทั้งหลายให้กลายเป็นหลักคำสอนที่มีระบบ
 ถึงแม้ว่าจะไม่มีใครจะทำตามระบบนี้อย่างเคร่งครัดในการสร้างศาสนศาสตร์
 แต่รูปแบบนี้เป็นประโยชน์อย่างมากในการสรุปกลวิธีในการสร้างศาสนศาสตร์ระบบ

ขอยกตัวอย่างเพื่อจะให้เห็นถึงภาพที่เรากำลังอธิบาย
 สมมติว่ามีนักศาสนศาสตร์ระบบบางคนที่ต้องการที่จะคุยถึงเรื่องการสิ้นพระชนม์ของพระเยซู
 อย่างแรกเขาก็จะต้องสร้างหรือร่างคำศัพท์จากภาษากรีกแบบดั้งเดิม ในเหตุการณ์นี้ก็อาจจะต้องใช้สำนวนพิเศษเช่น "soteriology"
 (คำสอนถึงเรื่องความรอด), "historia salutis" (การทำให้ความรอดสำเร็จของพระเจ้าในประวัติศาสตร์), "การไถ่บาปชดเชย"
 (คือการที่พระเยซูชดเชยแทนทุกคนที่อยู่ใต้พระพิโรธของพระเจ้า), และ โอวีโอ สาลูทิส (ลำดับขั้นตอนของการได้รับความรอดในแต่ละคน)
 เขาก็อาจจะใช้คำแบบนี้ด้วย "ความเชื่อที่ทำให้ได้รับความรอด", "การกลับใจใหม่", "การให้อภัย," และแน่นอน "พระคริสต์."

อย่างที่ 2 ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง
 นักศาสนศาสตร์ระบบจะเอาคำศัพท์เหล่านี้มาสร้างเป็นหลักการที่จะพูดถึงคำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริส
 ต์ เช่น เขาอาจจะพูดหรือคิดอะไรประมาณนี้: "คำสอนเกี่ยวกับความรอดมีหัวข้อย่อยที่สำคัญอยู่สองหัวข้อคือ: โอวีโอ

สาวกที่สและฮิสทอรีเรีย สาวกที่ส" "การสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเป็นการใช้บาปแทนผู้ที่เชื่อ"
 "การไถ่บาปทดแทนของพระเยซูคริสต์เป็นความหวังเดียวที่คนๆหนึ่งจะได้รับการให้อภัยและชีวิตนิรันดร์"
 "ความเชื่อที่ทำให้ได้รับความรอดและการกลับใจใหม่ก็เป็นส่วนที่จำเป็นของ โอรีโอ-สาวกที่ส" วัสดุต่างๆ
 เหล่านี้ได้พูดถึงความจริงต่างๆสำหรับการสนทนาทางศาสนศาสตร์เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

ในระดับที่ 3

นักศาสนศาสตร์ระบบจะสร้างคำศัพท์เฉพาะและกลุ่มวลีเหล่านั้นให้เป็นหลักคำสอนตามที่เขาได้สรุปถึงความเชื่อมโยงระหว่างความจริง
 ต่างๆ เช่น เขาอาจจะกล่าวหรือเขียนสรุปเช่นนี้: "สิ่งสำคัญในเรื่องความรอดแห่งการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ต้องสอดคล้องกับ
 โอรีโอ สาวกที่ส และฮิสทอรีเรีย สาวกที่ส ในด้านหนึ่ง ฮิสทอรีเรีย สาวกที่ส, คือประวัติศาสตร์ของความรอด,
 ได้มาถึงจุดสูงสุดซึ่งคือการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์
 การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์เป็นการไถ่บาปทดแทนซึ่งทำให้ได้รับการอภัยบาปชั่วนี้วันในอีกด้านหนึ่ง
 ไม่มีใครสักคนที่จะได้รับการให้อภัยหรือความรอดจนกว่าผลประโยชน์จากการไถ่บาปของพระเยซูคริสต์ได้มาถึงเขาตามหลักของ โอรีโอ
 สาวกที่ส เมื่อใครก็ตามได้นำความเชื่อ(ซึ่งนำมาถึงความรอด)มาใช้โดยการกลับใจใหม่และไว้วางใจในพระเยซูคริสต์เพื่อได้รับการให้อภัย
 เขาก็จะได้รับชีวิตนิรันดร์"

สุดท้าย คำศัพท์เฉพาะเหล่านี้, กลุ่มวลี, หลักคำสอนเกี่ยวกับการไถ่บาปของพระคริสต์
 ก็จะนำนักศาสนศาสตร์ระบบมาถึงมุมมองที่กว้างกว่า
 เขาก็จะเชื่อมโยงการอภิปรายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์กับภาพใหญ่ของศาสนศาสตร์ระบบโดยการพยายามที่จะตอบคำถาม
 เหล่านี้ การสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์จะอยู่ตรงไหนในภาพใหญ่ของคำสอนเกี่ยวกับความรอด?
 คำสอนเกี่ยวกับความรอดจะมีความสัมพันธ์อย่างไรกับคำสอนอื่นๆเช่น การศึกษาเกี่ยวกับพระเจ้าพระบิดา, มนุษย์วิทยา,
 การศึกษาเกี่ยวกับคริสตจักร, และการศึกษาเกี่ยวกับการสิ้น โลก?

ถ้าเราดูวิธีการสร้างศาสนศาสตร์ระบบด้วยวิธีนี้เราก็อาจจะเห็นได้ว่ามีบางส่วนที่ถูกสร้างขึ้น ในการปฏิบัติจริง
 ขึ้นตอนทั้งหมดเหล่านี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมากและสร้างสายใยที่เชื่อมโยงกันมากมาย
 ขณะที่นักศาสนศาสตร์กำลังสร้างศาสนศาสตร์ระบบขึ้นจริงๆ พวกเขาต้องเกี่ยวข้องกับขั้นตอนทั้ง 4 ตลอดเวลา
 แต่ถ้าไม่คำนึงถึงขั้นตอนที่นักศาสนศาสตร์ทำงานจริงๆ
 คำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นก็นับว่าเป็นหน่วยพื้นฐานการสร้างศาสนศาสตร์ระบบที่จำเป็นที่สุด

ตอนนี้หลังจากที่เราได้ก่อตั้งแนวทางโดยทั่วไปในเรื่องคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์แล้ว เราควรจะกลับไปหัวข้อหลักที่ 2
 ในบทเรียนนี้ คือการสร้างคำศัพท์เฉพาะ นักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างสำนวนเฉพาะที่พวกเขาได้ใช้ได้อย่างไร?

การสร้างคำ

ผมยังคงจำนักศึกษาระดับปริญญาตรีคนหนึ่งซึ่งผมได้เจอได้ เขาได้เข้ามาหาผมวันหนึ่งหลังจากเลิกเรียน เขามองผมแล้วก็บอกว่า
 "ผมเป็นคริสเตียนมาหลายปีแล้ว แต่ผมเข้าใจไม่ถึงครึ่งของคำศัพท์ที่อาจารย์ใช้ อาจารย์ใช้คำศัพท์แปลกๆเหล่านี้มาจากไหน?"
 ผมก็มองเขาแล้วก็ตอบว่า "คำศัพท์ส่วนใหญ่ที่ผมใช้ก็ไม่ได้มาจากผมเอง ผมได้คำศัพท์เหล่านั้นจากนักศาสนศาสตร์ระบบ"
 แล้วเขาก็ตอบว่า "โอเค ถ้าอย่างนั้นช่วยบอกผมด้วยว่า พวกเขาได้คำศัพท์มาจากไหน?"

เห็นได้อย่างชัดเจนแล้วว่าภาษาวิชาการที่เราได้ใช้ในวิทยาลัยพระคริสตธรรมได้ทำให้เขารู้สึกอึดอัดใจและเขาก็ถามคำถามที่ดีมาก คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบเหล่านั้นมีที่มาจากไหน?

ในความเป็นจริงภาษาวิชาการของศาสนศาสตร์ระบบได้ถูกสร้างขึ้นมาจากหลายวิธี เพื่อจะสำรวจวิธีหลักๆที่พวกเขาได้พัฒนาขึ้นมา เราจะมาดูใน 2 ทาง ทางแรกเราจะเห็นว่าคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบหลายคำก็มาจากคำศัพท์ในพระคัมภีร์ และทางที่ 2 เราจะเห็นว่าคำศัพท์เฉพาะอื่นๆก็อาจจะมาจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่พระคัมภีร์ ให้เรามาดูถึงบางวิธีที่นักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างคำศัพท์พิเศษ โดยเฉพาะของเขารับขึ้นมาจากคำศัพท์ในพระคัมภีร์

คำศัพท์ที่อยู่ในพระคัมภีร์

คริสเตียนส่วนใหญ่รู้สึกสบายใจมากกว่าเวลาที่นักศาสนศาสตร์ใช้สำนวนที่มาจากพระคัมภีร์ในการพูดถึงศาสนศาสตร์ เราต้องการให้ศาสนศาสตร์ระบบของเราถูกต้องและตรงกับคำสอนของพระคัมภีร์ ดังนั้นมันจึงรู้สึกดีและทำให้เราสบายใจมากกว่าเมื่อนักศาสนศาสตร์พูดคล้ายๆกับพระคัมภีร์ ถึงอย่างนั้นเราต้องเข้าใจว่าการใช้ภาษาพระคัมภีร์เป็นคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ก็อาจจะไม่ง่ายอย่างที่เราคิด

ในความเป็นจริงนักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างคำศัพท์เฉพาะจากพระคัมภีร์ด้วยวิธีอย่างน้อย 3 วิธี: วิธีแรก โดยการเน้นคำศัพท์พระคัมภีร์คำหนึ่งมากกว่าคำศัพท์ในพระคัมภีร์คำอื่นที่ได้พูดถึงแนวคิดอันเดียวกัน; วิธีที่ 2 โดยการเน้นความหมายของคำศัพท์พระคัมภีร์ความหมาย 1 มากกว่าความหมายอื่นๆของคำเดียวกันนั้น; วิธีที่ 3 โดยการสร้างความหมายใหม่ของคำศัพท์ ความหมายที่ไม่เคยปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ มันจะเป็นประโยชน์ต่อทุกคนถ้าเรามาดูความเข้าใจในวิธีเหล่านี้ เราจะเริ่มกับวิธีที่นักศาสนศาสตร์ระบบได้เน้นคำศัพท์พระคัมภีร์คำหนึ่งมากกว่าคำอื่นๆ

การเน้นคำหนึ่งคำ

อย่างไรที่เราได้เห็นมาแล้ว, บ่อยครั้งที่ผู้เขียนพระคัมภีร์จะใช้มากกว่าหนึ่งสำนวนที่จะพูดถึงความคิดเดียวกัน. เพื่อจะทำให้การสนทนาชัดเจน, นักศาสนศาสตร์ระบบก็จะเลือกคำศัพท์จากหลายๆคำศัพท์ที่ได้พูดถึงแนวคิดในพระคัมภีร์เป็นคำศัพท์วิชาการ, และเขาจะใช้คำวิชาการนี้โดยเฉพาะตัว.

เพื่อจะเห็นภาพของสิ่งที่เราหมายความในที่นี้ เราจะดูที่หลักคำสอนเกี่ยวกับการบังเกิดใหม่ ในศาสนศาสตร์ระบบ "การบังเกิดใหม่" เป็นคำศัพท์ที่ใช้เพื่อบรรยายกระทำของพระเจ้าที่พระองค์ได้ประทานชีวิตใหม่ฝ่ายวิญญาณให้แก่คนใดคนหนึ่ง มันได้พูดถึงการเคลื่อนย้ายหรือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งได้ย้ายจากความบาปและความตายเข้าไปในชีวิตใหม่ที่ได้รับในพระเยซูคริสต์

มีคำมากมายในพระคัมภีร์ที่ได้พูดถึงแนวคิดนี้ คำว่า "การบังเกิดใหม่" แปลมาจากคำศัพท์ในภาษากรีก พาลิงเอนีเซีย (παλιγενεσις) ซึ่งปรากฏแค่เพียง 2 ครั้งในพันธสัญญาใหม่ ครั้งหนึ่งใน มัทธิว 19:28 และอีกครั้งหนึ่งใน ทิตัส 3:5 และ ทิตัส 3:5

เป็นที่เดียวในพระคัมภีร์ที่ "การบังเกิดใหม่" ได้ถูกใช้ในแบบที่พูดถึงการเริ่มต้นชีวิตใหม่ในพระคริสต์ แต่แนวคิดนี้ก็ได้อีกบรรยายด้วยคำศัพท์อื่นๆเช่นเดียวกัน เช่นใน ยอห์น 3:3 เราได้เห็นสำนวนภาษากรีก เจเนเนอ อัน โนเชน (γεννώ αὐνοθεν) ที่ได้อีกแปลเป็น "เกิดใหม่" หรือ "เกิดจากเบื้องบน" และใน 1 เปโตร 1:3 เราได้เห็นคำศัพท์ภาษากรีก อานาเจเนอ (ἀναγεννώ) ซึ่งบ่อยครั้งจะถูกแปลเป็น "เกิดใหม่" ใน ยากอบ 1:18 คำว่า อาโพคูเออ (ἀποκτέω) ซึ่งแปลว่า "ให้เกิดมา" หรือ "เกิดมา" และ เอเฟซัส 2:10 ได้ใช้คำว่า คิโอส (κτίσω) ซึ่งแปลว่า "สร้าง" ใน กาลาเทีย 6:15 แนวคิดการบังเกิดใหม่ก็ได้พูดถึงด้วยคำว่า เคน คิสิส (καὶνὴ κτίσις) หรือ "การสร้างใหม่" และใน เอเฟซัส 4:24 ไคนอส อัน โธโรโปส (καὶνός ἀνθρώπος) หรือ "คนใหม่"

ถึงแม้ว่าจะมีคำศัพท์หลายคำที่พูดถึงแนวคิดที่เหมือนกันนี้ นักศาสนศาสตร์ระบบยังชอบที่จะพูดถึงคำเหล่านี้ภายใต้คำว่า "การบังเกิดใหม่" คำนี้ถูกเลือกที่จะใช้มากกว่าคำอื่นเพราะมันมีความชัดเจนและความเรียบง่าย

การเน้นความหมายเดียว

นอกเหนือจากการเน้นคำศัพท์พระคัมภีร์คำหนึ่งมากกว่าคำอื่นๆแล้ว นักศาสนศาสตร์ระบบยังได้สร้างคำศัพท์เฉพาะขึ้นมาจากการเน้นที่ความหมายหนึ่งของคำศัพท์พระคัมภีร์มากกว่าความหมายอื่นๆของคำนั้น

อย่างไรที่เราได้เห็นแล้วว่า บ่อยครั้งที่ผู้เขียนพระคัมภีร์ได้ใช้คำศัพท์เดียวในการอธิบายความหมายของหลายสิ่งหนึ่งในวิธีที่นักศาสนศาสตร์ระบบได้พยายามที่จะหลีกเลี่ยงความสับสนที่อาจจะเกิดจากสถานการณ์นี้ คือ การเน้นที่ความหมายที่ตรงกับพระคัมภีร์ความหมายหนึ่งมากกว่าความหมายอื่นๆ

นักศาสนศาสตร์ระบบทุกคนที่เชื่อถือได้ จะทราบดีว่าคำว่า ดีโคยู (δικαίω) ซึ่งบ่อยครั้งก็จะถูกแปลว่า "ทำให้ชอบธรรม" หรือ "การทำให้ชอบธรรม" ได้ถูกใช้หลายแบบในพันธสัญญาใหม่ ตามที่เราได้เห็นก่อนหน้านี้ในบทเรียนนี้ มันได้พูดถึงอย่างน้อย 2 แนวคิดที่ชัดเจน ใน โรม 3:28 มันได้พูดถึงการประกาศให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อเท่านั้น แต่ใน ยากอบ 2:24 มันได้พูดถึงการพิสูจน์หรือการแสดงออกความเชื่อด้วยการกระทำ

ลองนึกภาพดูว่าอะไรจะเกิดขึ้นถ้านักศาสนศาสตร์ระบบได้ใช้คำว่าทำให้ชอบธรรมในทั้ง 2 แบบอย่างเป็นประจำ ถ้ามีใครถามเขาว่า "แล้วคนจะถูกทำให้ชอบธรรมได้อย่างไร?" คนหนึ่งก็อาจจะบอกว่า "ถูกทำให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อเท่านั้นไม่ใช่การกระทำ" แต่อีกคนหนึ่งก็อาจจะบอกว่า "คนใดคนหนึ่งจะถูกทำให้ชอบธรรมด้วยการกระทำไม่ใช่ความเชื่อเท่านั้น" การพูดคุยเรื่องศาสนศาสตร์ในทำนองนี้ก็จะกลายเป็นความสับสนอย่างรวดเร็ว

วิธีหนึ่งที่นักศาสนศาสตร์ระบบได้หลีกเลี่ยงความสับสนแบบนี้ คือการทำให้คำว่า "ชำระให้ชอบธรรม" เป็นคำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์ที่เน้นความหมายของคำว่า ดีโคยู มากกว่าความหมายอื่น เพื่อเป็นการตอบโต้กับคำสอนที่ผิดของคริสตจักรคาทอลิก โปรเตสแตนต์ได้เน้นความหมายของ "ชำระให้ชอบธรรม" ว่าเป็นการ "ประกาศถึงความชอบธรรม" การให้ชอบธรรมนี้เกิดขึ้นได้เพราะพระคุณเท่านั้น โดยผ่านทางความเชื่อซึ่งไม่ขึ้นกับการกระทำ ดังนั้นเวลาโปรเตสแตนต์ดั้งเดิมใช้คำว่า "ทำให้ชอบธรรม" โดยไม่ต้องอธิบายอะไรทั้งสิ้น นี่ก็ความหมายที่เขาหมายถึง

ดังนั้น เราได้เห็นว่านักศาสนศาสตร์ระบบได้อาชนะความสับสนที่เกิดขึ้นจากความหมายที่หลากหลายของคำศัพท์ในพระคัมภีร์ ด้วยการเน้นความหมายใดความหมายหนึ่งมากกว่าความหมายอื่นๆ
ตัวเล็อกนี้ ได้แสดงให้เห็นความสำคัญของคำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์

นอกจากการเน้นคำศัพท์เดี่ยวหรือความหมายเดี่ยวแล้ว
นักศาสนศาสตร์ระบบยังได้สร้างคำศัพท์เฉพาะจากภาษาพระคัมภีร์ โดยการสร้างความหมายใหม่สำหรับคำศัพท์พระคัมภีร์เหล่านั้น
พุดอีกแบบหนึ่งก็คือ พวกเขาใช้คำศัพท์พระคัมภีร์ ในแบบที่ไม่เคยถูกใช้มาก่อนในพระคัมภีร์

การสร้างความหมายใหม่

ตัวอย่างที่รู้จักกันดีในการสร้างความหมายใหม่สำหรับคำศัพท์พระคัมภีร์ก็คือ วิถีทางศาสนศาสตร์ที่ว่า "พระสัญญาแห่งพระคุณ"
วลีนี้จะถูกใช้ในศาสนศาสตร์โปรเตสแตนต์ดั้งเดิมที่ได้พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับชุมชนของพระองค์
ไม่ใช่ในพันธสัญญาใหม่อย่างเดี่ยว แต่ตลอดทั้งประวัติศาสตร์พระคัมภีร์ทั้งหมด
ตั้งแต่สมัยที่อาดัมกับเอวาได้ล้มลงไปในความบาปจนถึงการเสด็จกลับมาในพระสิริของพระเยซูคริสต์
เป็นแนวคิดร่วมที่ได้อธิบายพระสัญญาทั้งหมดหลังจากการล้มไปในความบาป พระสัญญาของพระเจ้าที่มีต่อโนอาห์, อับราฮัม, โมเสส, ดาวิด, และพระคริสต์ ให้เราลองฟังสิ่งที่หลักข้อเชื่อของ เวสต์มินสเตอร์ ได้พูดถึงพระสัญญาแห่งพระคุณ ในบทที่ 7 ข้อที่ 3:

มนุษย์ จากการที่เขาล้มไปในความบาป ทำให้เขาไม่มีความสามารถที่จะดำเนินชีวิตตามพระสัญญาแห่งการกระทำ
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพอพระทัยที่จะเปิดหนทางที่ 2 ซึ่งมักถูกเรียกว่าเป็น พระสัญญาแห่งพระคุณ
ซึ่งพระองค์ได้ทรงประทานชีวิตและความรอดให้แก่คนบาปผ่านทางพระเยซูคริสต์ โดยที่ไม่ต้องมีอะไรมาแลกเปลี่ยน

ต้องสังเกตว่าหลักข้อเชื่อเหล่านี้ไม่ได้บอกว่า วิถีที่ว่า "พระสัญญาแห่งพระคุณ" เป็นกลุ่มคำที่อยู่ในพระคัมภีร์
เป็นเรื่องที่ชัดเจนที่คำว่า "พระสัญญา" และ "พระคุณ" เป็นคำศัพท์ที่มาจากพระคัมภีร์
แต่สองคำนี้ไม่ได้ปรากฏอยู่ด้วยกันตามความหมายเฉพาะของมัน ดังนั้นหลักข้อเชื่อนี้จึงได้บอกว่าการจัดระเบียบพระสัญญา
"มักจะถูกเรียกว่า พระสัญญาแห่งพระคุณ" นักศาสนศาสตร์ก็จะใช้วลีนี้ในการพูดถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้าพระบิดาและพระบุตรที่ได้ปรากฏให้เห็นผ่านทางประวัติศาสตร์ตลอดทั้งพระคัมภีร์เป็นประจำ
แต่พระคัมภีร์ไม่เองได้เรียกเช่นนั้น นักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างคำศัพท์เฉพาะขึ้นมาโดยใช้คำในพระคัมภีร์ในรูปแบบใหม่
แน่นอนที่แนวคิดเรื่อง "พระสัญญาแห่งพระคุณ" เป็นแนวคิดของพระคัมภีร์
และกิจการต่างๆที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อคนได้รับความรอดนั้นล้วนแต่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันตลอดทั้งพระคัมภีร์
ซึ่งความเป็นหนึ่งเดียวกันนั้นเต็มไปด้วยพระคุณและพระสัญญา แต่พระคัมภีร์ก็ไม่ได้มีกลุ่มคำสำหรับแนวคิดที่ใหญ่ในเรื่องนี้
ดังนั้นนักศาสนศาสตร์ระบบก็ได้สร้างคำศัพท์นี้ขึ้นมาเพื่อจะได้บรรยายแนวคิดนี้

ดังนั้น เราจะเห็นได้ว่านักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างคำศัพท์เฉพาะขึ้นมาด้วยการใช้ภาษาของพระคัมภีร์ด้วยวิธีการอย่างน้อย
3 วิธี: ด้วยการเน้นคำศัพท์พระคัมภีร์กับแนวคิดหนึ่งมากกว่าแนวคิดอื่นๆ;
ด้วยการเน้นความหมายหนึ่งของคำศัพท์มากกว่าความหมายอื่นๆของคำนั้นในพระคัมภีร์;
และด้วยการให้ความหมายใหม่ของคำศัพท์ในพระคัมภีร์ ด้วยวิธีเหล่านี้
นักศาสนศาสตร์ระบบได้พยายามที่จะรักษาความชัดเจนของการสนทนาถึงความเชื่อคริสเตียนให้เป็นเรื่องที่แน่นอน

ตอนนี้เราได้เห็นถึงวิธีที่นักศาสนศาสตร์ระบบสร้างคำศัพท์เฉพาะ โดยใช้คำศัพท์จากพระคัมภีร์ขึ้นมาแล้ว ขอให้เรารู้วิธีที่ 2 ที่คำศัพท์พิเศษของศาสนศาสตร์ระบบได้ถูกสร้างมา บางครั้งนักศาสนศาสตร์ระบบก็จะใช้คำศัพท์จากแหล่งอื่นนอกเหนือจากพระคัมภีร์

คำศัพท์นอกพระคัมภีร์

เราจะต้องจำได้ตลอดเวลาว่า ในการที่จะทำให้พระมหากษัตริย์สำเร็จ นักศาสนศาสตร์คริสเตียนจะต้องเรียนรู้ที่จะสื่อสารคำสอนคริสเตียนในวัฒนธรรมที่หลากหลายในทุกที่ที่พระเจ้าได้ส่งให้พวกเขาไป สิ่งนี้เป็นเหตุผลที่ทำไมนักศาสนศาสตร์สมัยยุคแรกได้ใช้ภาษาของ นิโอ-เพลโทนิซึม และเป็นเหตุผลที่นักวิชาการมักจะต้องเป็นใหญ่ด้วยภาษาของอริสโตเติลนักศาสนศาสตร์ระบบของโปรเตสแตนต์ก็ได้ทำตามคำสั่งของพระคริสต์ด้วยการใช้คำศัพท์ที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์ ทั้งการใช้คำศัพท์ที่มาจากยุคก่อนหน้า และด้วยการยืมคำศัพท์ของวัฒนธรรมสมัยปัจจุบัน

มีหลายวิธีที่คำศัพท์ที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์ จะถูกใช้ในศาสนศาสตร์ระบบ แต่มันจะช่วยถ้าเรานึกถึง 3 วิธีการหลักๆ วิธีแรก นักศาสนศาสตร์ระบบใช้คำศัพท์ทั่วไปที่เขารู้ได้ วิธี 2 นักศาสนศาสตร์ระบบได้ให้ความหมายใหม่กับคำศัพท์ทางปรัชญาและศาสนาที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์ วิธีที่ 3 บ่อยครั้งที่เขาจะเอาคำศัพท์ที่ไม่อยู่ในพระคัมภีร์มาผสมกับกลุ่มคำในพระคัมภีร์ อันดับแรกให้ลองพิจารณาถึงวิธีที่นักศาสนศาสตร์ระบบได้ใช้ภาษาทั่วไปที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์

คำศัพท์ทั่วไป

บางทีวิธีที่ง่ายที่สุดในการที่นักศาสนศาสตร์ระบบจะนำคำศัพท์นอกเหนือพระคัมภีร์มาใช้ในการบรรยายคำสอนของพระคัมภีร์ก็คือการนำคำศัพท์ในวัฒนธรรมของเขามาใช้ ในสมัยยุคแรก คำศัพท์ส่วนใหญ่ก็มาจากภาษากรีก ซึ่งเป็นภาษาหลักของนักปราชญ์คริสเตียนของโลกเมดิเตอร์เรเนียนในสมัยนั้น ในสมัยยุคกลาง ภาษาหลักของนักศึกษาคริสเตียนได้กลายเป็นภาษาละติน ในสมัยยุคปัจจุบันคริสเตียนก็ได้ใช้คำศัพท์ที่มาจากภาษาที่หลากหลายของวัฒนธรรมต่างๆที่ศาสนาคริสต์ได้เข้าไปมีอิทธิพลอย่างมากมาย

หนึ่งในตัวอย่างที่สำคัญที่สุดตัวอย่างหนึ่งของการใช้คำศัพท์ที่อยู่นอกพระคัมภีร์ คือคำว่า "ตรีเอกานุภาพ" คำว่า "ตรีเอกานุภาพ" ได้ปรากฏขึ้นครั้งแรกในคริสต์ศักราชที่ 180 เมื่อ ซีโอพิลิส แห่ง อันติโอก ได้ใช้คำศัพท์กรีกคำว่า ทรีอัธ (τριάς) เพื่อจะพูดถึงความเป็น 3 ของพระเจ้า ภายหลังจากคำศัพท์นี้ได้ถูกแปลเป็นภาษาละตินว่า ทรีนิทัส ซึ่งหมายความว่า "กลุ่มที่มี 3" คำว่า ตรีเอกานุภาพไม่ได้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ และคำนี้ก็ไม่ได้เป็นคำศัพท์วิชาการหรือสำนวนแห่งปรัชญาหรือศาสนา แต่เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่หมายความว่า 3 สดุดทัย คำศัพท์นอกเหนือพระคัมภีร์นี้ก็ได้ออกมาเป็นกฎระเบียบที่ได้ช่วยให้นักศาสนศาสตร์บรรยายความจริงว่า บางครั้งพระคัมภีร์ก็จะพูดถึงพระเจ้าเป็น 3 พระองค์และบางครั้งก็พูดถึงพระเจ้าเป็นหนึ่งเดียว เหมือนที่สังฆราชของสภากรุงคอนสแตนติโนเปิลได้บอกในสมัยคริสต์ศักราชที่ 381 ว่า

พระบิดา, พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์มีความเป็นพระเจ้าในแต่ละพระองค์เอง และมีฤทธานุภาพและทรงสภาพพระเจ้า ทั้งสามพระองค์สมควรที่จะได้รับการถวายเกียรติเท่าเทียมกัน และทรงเป็นอธิปไตยร่วมกันตั้งแต่นิรันดรกาล ทรงดำรงอยู่เป็น 3 องค์ที่สมบูรณ์แบบที่สุด หรือ 3 บุคคลที่สมบูรณ์

ทั้งในสมัยอดีตและในปัจจุบัน

คริสตจักรได้ประสบปัญหามากมายในเรื่องคำสอนที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ พุคต่างๆก็จะมีบางกลุ่มที่จะเน้นเรื่อง ความเป็นหนึ่งเดียวกันของพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์จนมากเกินไป ในทางตรงกันข้ามมีกลุ่มอื่นๆที่จะเน้นถึงความแตกต่างของทั้งสามพระองค์จนมากเกินไป

เพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงคำสอนของพระคัมภีร์ทั้งหมดเกี่ยวกับความเป็นหนึ่งเดียวกันและความต่างของพระเจ้าทั้งสามบุคคล คริสเตียนกลุ่มออร์ทอด็อกซ์ได้ใช้คำที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์ "ตรีเอกานุภาพ" เป็นคำศัพท์เฉพาะเพื่อจะพูดถึงความจริงว่า "พระเจ้าทรงเป็น 3 พระองค์อย่างสมบูรณ์" แต่ "ทรงเป็นหนึ่งเดียวในฤทธานุภาพและสภาพพระเจ้า" การใช้คำศัพท์ที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์ได้ช่วยนำความชัดเจนเข้ามา พระเจ้าทรงเป็นตรีเอกานุภาพ

รูปแบบที่ 2 นักศาสนศาสตร์ระบบก็ได้สร้างความหมายใหม่ของคำศัพท์ที่อยู่นอกเหนือพระคัมภีร์ จากการศึกษาของปรัชญาหรือศาสนาที่ไม่ใช่คริสเตียน พวกเขาจะนำคำศัพท์เหล่านั้นมาปรับเปลี่ยนความหมายเพื่อให้มันสอดคล้องและสามารถใช้อธิบายคำสอนของคริสเตียน

คำศัพท์ปรัชญา

บ่อยครั้งคริสเตียนแบบอิวานเจลิคัลจะคัดค้านเมื่อเขาได้สังเกตว่าคำศัพท์ศาสนศาสตร์ระบบหลายคำมาจากศาสนาและปรัชญา นอกพระคัมภีร์ ดังนั้นเราควรระวังและให้คำอธิบายสั้นๆ ไม่ใช่เรื่องผิดที่เราควรจะกลัวว่านักศาสนศาสตร์อาจจะหลงออกนอกทางจากการใช้ภาษานอกจากที่เราได้เห็นในพระคัมภีร์ ในความเป็นจริง เราต้องระมัดระวังการรุกรานของความคิดที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนที่จะเข้ามาสู่ศาสนศาสตร์คริสเตียน แต่ในเวลาเดียวกัน トラบโดที่นักศาสนศาสตร์ได้ให้พระคัมภีร์เป็นมาตรฐานสูงสุดแล้ว การใช้คำจากปรัชญาและศาสนาที่ไม่ได้ปรากฏอยู่ในพระคัมภีร์ก็สามารถเป็นประโยชน์ได้อย่างมาก

ตัวอย่างของคนหนึ่งในพระคัมภีร์ที่ได้ทำสิ่งนี้ปรากฏอยู่ในกิจการบทที่ 17 บทนี้เป็นที่รู้จักกันดี เป็นบทที่เปาโลได้พูดกับสภาอารอปาแกส ที่ เอเธนส์ ซึ่งในตอนหนึ่งของคำพูดเปาโลเขาได้ยกบทกวีของกรีกขึ้นมา ลองฟังสิ่งที่อาจารย์เปาโลพูดในกิจการ 17:28-29:

เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาพระเจ้าและมุ่งหวังจะค้นหาและพบพระองค์
ที่จริงพระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย เพราะว่า 'เรามีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์'
ตามที่กวีบางคนในพวกท่านกล่าวว่า 'แท้จริงเราเป็นเชื้อสายของพระองค์'
เพราะฉะนั้นเมื่อเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้าแล้ว เราก็ไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นทอง เงิน หรือหิน
ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากศิลปะและความคิดของมนุษย์ (กิจการ 17:27-29)

ประโยคที่ว่า "แท้จริงเราเป็นเชื้อสายของพระองค์" ได้ถูกใช้โดยกวีชาวกรีก 2 คนที่ได้เขียนในคนละเวลากัน: คลินเซส และ อาราทัส แต่เปาโลได้เอาสำนวนนี้ของชาวโลกมาใช้ในเหมือนเป็นของเขาเอง และได้บอกในข้อที่ 29: "เพราะฉะนั้นเมื่อเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้าแล้ว..." แท้จริงแล้วในที่นี้ คลินเซส และ อาราทัส ได้พูดถึงเทพเจ้าชุกซึ่งเป็นหัวหน้าของเทพเจ้ากรีกทั้งหมด ไม่ใช่พระเจ้าแห่งพระคัมภีร์ แต่เปาโลได้ให้ความหมายของคำศัพท์ของกวีชาวกรีกว่าเป็นความหมายใหม่ในเชิงคริสเตียน

ด้วยการยืนยันว่าเป็นพระเจ้าของคริสเตียนซึ่งได้สร้างมนุษย์ ไม่ใช่เทพเจ้าซุส

ตามตัวอย่างของเปาโล

นักศาสนศาสตร์ระบบอาจนำเอาคำศัพท์ทางปรัชญาหรือศาสนาและใช้ภาษาที่ไม่ได้เป็นเชิงคริสเตียนมาใช้ได้บ้าง ตราบใดที่พวกเขาได้ให้คำนิยามคำศัพท์เหล่านั้นให้เข้ากับแนวคิดพระคัมภีร์

ช่วงเวลาที่สำคัญที่สิ่งนี้ได้เกิดขึ้นนั้นได้เกี่ยวข้องกับ "หลักคำสอนของพระคริสต์"

ลองฟังสิ่งที่คริสตจักรได้ตอบสนองต่อการโต้แย้งกันเกี่ยวกับเรื่องของพระคริสต์ที่เกิดขึ้น ในสภาสากลตอน ในคริสต์ศักราชที่ 451

(พระคริสต์ทรงเป็น) พระเจ้าอย่างแท้จริง, และมนุษย์อย่างแท้จริง ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์, โดยปราศจากความสับสน, ปราศจากการเปลี่ยนแปลง, ปราศจากการแบ่งแยก, ปราศจากการแตกแยก; ลักษณะทั้งสองจะไม่หักล้างกันเมื่อรวมเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน, แต่ลักษณะของทั้งสองถูกรักษาไว้และจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน เพื่อเป็นหนึ่งบุคคลและความเป็นสภาพเดียวกัน ไม่ใช่ถูกแยกออกหรือทำให้เป็น 2 บุคคล

ประโยคนี้ได้รับร่ายพระเยซูคริสต์ด้วยคำศัพท์ที่ต่างจากภาษาของพระคัมภีร์

สภาได้ใช้คำศัพท์ที่มาจากนอกพระคัมภีร์และได้พูดถึงลักษณะของพระคริสต์ สภาได้บอกด้วยว่าลักษณะของพระคริสต์มีความแตกต่าง โดย "ปราศจากความสับสน" ไม่ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งกันและกัน, "ปราศจากการเปลี่ยนแปลง" ไม่มีอะไรจะแยกพระคริสต์ออกจากความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของ "หนึ่งบุคคล", ทรง "ปราศจากการแบ่งแยก, ปราศจากการแตกแยก" ในความเป็นจริงแม้แต่คำว่า "บุคคล" ในแบบที่ถูกใช้ในที่นี่ น่าจะถูกขอยืมมาจากภาษากรีกของสมัยนั้นคือ "บุคคล" เป็นคำศัพท์ที่กฎหมายสำหรับเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล

คำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ แต่ตรงกับพระคัมภีร์

และมีความจำเป็นในการสื่อสารหลักคำสอนของคริสตจักรเกี่ยวกับพระคริสต์ด้วยความชัดเจน.

รูปแบบที่ 3

นักศาสนศาสตร์ระบบได้ใช้คำศัพท์พระคัมภีร์และคำศัพท์นอกพระคัมภีร์เพื่อจะสร้างคำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์ของเขา

คำศัพท์รวม

การรวมคำศัพท์กันเช่นนี้ได้เกิดขึ้นในหลายๆแบบ บางวิธีก็โดดเด่นมากกว่าวิธีอื่น

ตัวอย่างที่ชัดเจนสามารถพบได้ในหลักคำสอนเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ ตามที่เราได้เห็นในบทเรียนนี้ว่า

คำว่าชำระให้บริสุทธิ์ถูกใช้ในหลายรูปแบบในพันธสัญญาใหม่ วิธีการใช้คำศัพท์เหล่านี้ได้สร้างโอกาสที่จะเอาคำศัพท์ว่า

การชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นคำศัพท์ของพระคัมภีร์ มารวมกับ คำคุณศัพท์ต่างๆที่ไม่ได้มาจากพระคัมภีร์ ในที่แรก เราได้เห็นแล้วว่า ใน 1 โครินธ์ 6:11 กรียาค่าว่า หาเกียโส (ἀγιάζω) ได้พูดถึงการเปลี่ยนแปลงที่ได้เกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งคนใด เพิ่งเข้ามาเชื่อพระเยซูเป็นครั้งแรก

ในที่ที่สอง เหมือนที่เราได้เห็นแล้ว 1 เธสะโลนิกา 4:3 ได้ใช้กรียา หาเกียโส

เพื่อพูดถึงการเติบโตขึ้นในความบริสุทธิ์ที่คริสเตียนจะต้องมีประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน.

นักศาสนศาสตร์ระบบพยายามจะนำความชัดเจนเข้ามาสู่คำสอนของการชำระให้บริสุทธิ์ด้วยการพูดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ให้

อายุประเภท พวกเขาจะพูดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นเมื่อเชื่อเป็นครั้งแรกว่าเป็น "การชำระให้บริสุทธิ์ที่แน่นอน" ด้วยการรวมคำศัพท์นอกพระคัมภีร์คำว่า "แน่นอน" เข้ากับคำศัพท์พระคัมภีร์คำว่า "การชำระให้บริสุทธิ์" เพื่อจะบอกว่าการชำระบริสุทธิ์แบบนี้จะเกิดขึ้นครั้งหนึ่งและอยู่ตลอด และมันได้นำคนๆหนึ่งเข้าสู่ความบริสุทธิ์คือการแยกออกจากโลกและการถวายตัวกับพระเจ้า คำว่า "การชำระให้บริสุทธิ์ที่กำลังพัฒนาขึ้น" ใช้เพื่อจะพูดถึงประสบการณ์การเติบโตขึ้นในความบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นเรื่อยๆและกำลังค่อยๆพัฒนา เป็นประสบการณ์การพัฒนาในความบริสุทธิ์ การเติบโตในความสามารถที่จะแยกจากโลกและถวายตัวให้พระเจ้าตลอดทั้งชีวิต ในเหตุการณ์นี้คำว่า "การชำระให้บริสุทธิ์" ได้มาจากพระคัมภีร์ แต่คำว่า "การพัฒนา" มาจากนอกพระคัมภีร์ คุณจะจินตนาการได้เลยว่าการรวมคำศัพท์เฉพาะเหล่านี้เป็นประโยชน์อย่างมากได้ แทนที่จะพูดถึงการชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้น คุณสมบัติเหล่านี้ได้ช่วยเพิ่มความชัดเจนว่านักศาสนศาสตร์ได้หมายความว่าอะไรและได้ช่วยแยกแยะวิธีการใช้คำศัพท์คำว่า "การชำระให้บริสุทธิ์" ในพระคัมภีร์

ดังนั้นเราได้เห็นว่าการสร้างศาสนศาสตร์ระบบ ได้สร้างคำศัพท์เฉพาะด้วยวิธีการ 2 พื้นฐานสองแบบคือ เราจะดึงคำศัพท์มาจากพระคัมภีร์ และเราจะใช้คำศัพท์จากนอกพระคัมภีร์ โดยวิธีเหล่านี้ นักศาสนศาสตร์ได้จัดทำคำศัพท์ที่ช่วยในเรื่องความชัดเจนในการอภิปรายและได้ช่วยเป็นหน่วยการสร้างพื้นฐานเพื่อสร้างศาสนศาสตร์ระบบ

หลังจากที่เราได้เข้าใจเรื่องราวโดยทั่วไปของคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบแล้ว และได้เห็นว่าการใช้คำศัพท์เหล่านี้ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างไร เราควรจะให้ความสนใจกับเรื่องที่ 3: คือความสำคัญและอันตรายของคำศัพท์เฉพาะ

ความสำคัญและอันตราย

ข้อดีและข้อเสียของการใช้คำศัพท์และสำนวนเฉพาะ ที่เราได้เจอในศาสนศาสตร์ระบบคืออะไรบ้าง? พอถึงจุดนี้ในบทเรียนผมแน่ใจว่าพวกคุณก็คงจะมีความรู้สึกที่หลากหลายเกี่ยวกับเรื่องคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้น บางคนในพวกคุณอาจจะพร้อมที่จะเรียนรู้คำศัพท์เหล่านั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในขณะที่บางคนอาจจะสงสัยว่าจะเป็นการคุ้มค่าหรือไม่ที่จะเรียนรู้คำศัพท์ที่ซับซ้อนเหล่านี้ อย่างที่เราจะได้เห็นมันสำคัญมากที่จะไม่ประเมินค่าประโยชน์ของคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นในศาสนศาสตร์ระบบให้สูงหรือต่ำเกินไป การมีมุมมองที่เป็นกลางก็จะให้เห็นทั้งแง่บวกและแง่ลบ เพราะคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นมีทั้งข้อดีและข้อเสียที่ไม่เล็กน้อยเลย

เพื่อที่จะสำรวจเรื่องนี้

เราจะดูที่คำศัพท์พิเศษของศาสนศาสตร์ระบบที่มันมีความสัมพันธ์กับที่มาหลักๆสามแหล่งในการสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียน ในบทเรียนอื่นๆได้เสนอว่า พระเจ้าได้ประทานวิธีหลัก 3 วิธีเพื่อคริสเตียนจะได้เรียนรู้จากการเปิดเผยพิเศษและการเปิดเผยทั่วไป เราได้ความเข้าใจถึงการเปิดเผยพิเศษจากการอธิบาย/ตีความพระวจนะของพระเจ้าอย่างระมัดระวัง ซึ่งเป็นแหล่งที่มาที่สำคัญในการสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียน นอกจากนี้ พระเจ้าทรงเรียกเราให้ใช้ประโยชน์จากการเปิดเผยทั่วไปด้วยการให้ความสนใจกับแหล่งที่มาอีก 2 อย่าง เราได้เน้นที่มุมมองหนึ่งของการเปิดเผยทั่วไปผ่านทางปฏิสัมพันธ์ในชุมชน คือการเรียนรู้จักกันอื่น โดยเฉพาะคริสเตียน และเราได้เน้นอีกมุมมองหนึ่งที่สำคัญของการเปิดเผยทั่วไปคือการให้ความสนใจกับการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน คือประสบการณ์ส่วนตัวของการดำเนินชีวิตเพื่อพระคริสต์ในขณะที่เราแสวงหาการเติบโตขึ้นในการชำระให้บริสุทธิ์ในชีวิตส่วนตัวของเรา

1

การสำรวจแหล่งที่มาเหล่านี้ ตามที่พวกเขาได้ให้ข้อมูลกับเราไม่ว่าจะเป็นหัวข้อใดก็ตาม ได้ช่วยให้เราสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียนที่มีความน่าเชื่อถือ ในขณะที่พยานจากการตีความพระคัมภีร์, ปฏิสัมพันธ์ในชุมชน, และการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน ไปในทางเดียวกันและให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ระดับความเชื่อมั่นและความมั่นใจของเราเกี่ยวกับเรื่องนั้นก็ควรจะเติบโตขึ้น แต่ในเวลาที่ยานเหล่านี้ ไม่ได้สอดคล้องกัน หรือมีความสำคัญน้อยกว่าเท่าที่ควร ระดับความเชื่อมั่นและความมั่นใจในเรื่องนั้นก็ควรจะลดลงไปเป็นธรรมดา การที่แหล่งที่มาเหล่านี้มีการพึ่งพกันอย่างสูงทั้ง: การตีความพระคัมภีร์, ปฏิสัมพันธ์ในชุมชน, และการดำเนินชีวิตแบบคริสเตียน ได้ช่วยเราอย่างนับไม่ถ้วนในขณะที่เรากำลังสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียน

เพราะแหล่งที่มาเหล่านี้มีความสำคัญมาก เราจะสำรวจประโยชน์และอันตรายของคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบ เราจะศึกษาในแต่ละกลุ่ม เราจะเริ่มดูที่คำศัพท์เฉพาะและกาดำเนินชีวิตคริสเตียน ลำดับที่ 2 เราจะสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์เฉพาะกับปฏิสัมพันธ์ในชุมชน และลำดับที่ 3 เราจะสำรวจแหล่งที่มาเหล่านี้กับความเชื่อมโยงกันกับการตีความพระคัมภีร์ อันดับแรกขอให้เรารู้ที่แหล่งที่มาทางศาสนศาสตร์ของการดำเนินชีวิตคริสเตียน

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

คุณคงจะจำได้จากบทเรียนก่อนหน้าว่า การดำเนินชีวิตคริสเตียนเป็นกระบวนการของการชำระให้บริสุทธิ์ของแต่ละบุคคล การชำระให้บริสุทธิ์แบบส่วนตัวนี้จะต้องเกิดขึ้นในอย่างน้อย 3 ระดับ คือระดับความคิด ระดับการปฏิบัติ และความรู้สึกรูปแบบที่เราได้ใช้คือ การชำระให้บริสุทธิ์ต้องรวมการพัฒนาของออร์โธดอกซี, ออร์โธพราซิส, ออร์โธพาซิส ทั้ง 3 ส่วนของการดำเนินชีวิตคริสเตียนนี้มีการพึ่งพกันอย่างสูง และได้สร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ที่มีการพึ่งพกัน การคิดอย่างถูกต้อง-หรือออร์โธดอกซี- ได้มีผลกระทบต่อปฏิบัติ (ออร์โธพราซิส) และความรู้สึกของเรา (ออร์โธพาซิส) การประพฤติที่ถูกต้องของเรา (ออร์โธพราซิส) ได้มีผลกระทบต่อวิธีการที่เราคิดสิ่งต่างๆ (ออร์โธดอกซี) และความรู้สึกที่เรามีเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น (ออร์โธพาซิส) และแน่นอน ความรู้สึกที่ถูกต้องของเรา (ออร์โธพาซิส) จะมีผลกระทบต่อการประพฤติ (ออร์โธพราซิส) และวิธีการคิดอย่างถูกต้อง (ออร์โธดอกซี) ของเรา

เรามีเวลาไม่พอที่จะสำรวจวิธีทั้งหมดที่คำศัพท์เฉพาะได้ส่งผลกระทบต่อปฏิบัติต่อกันและกัน เพราะฉะนั้นเราจะเลือกพูดถึงวิธีหลักที่คำศัพท์เฉพาะสามารถสนับสนุนและหนึ่งวิธีที่คำศัพท์เหล่านั้นสามารถเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียน โดยให้เราเริ่มต้นโดยดูวิธีที่คำศัพท์พิเศษของศาสนศาสตร์ระบบสามารถเป็นการสนับสนุนในแง่บวกในการดำเนินชีวิตเพื่อพระคริสต์

การสนับสนุน

ข้อดีที่สำคัญข้อหนึ่งของการเรียนรู้ที่จะใช้คำศัพท์เฉพาะในการดำเนินชีวิตคริสเตียนก็คือคำศัพท์เหล่านี้ได้เป็นแหล่งที่มาต่างๆ ถึงคำสอนของพระคัมภีร์ที่ซับซ้อน ในตอนแรกจำนวนคำศัพท์พิเศษที่เราได้เห็นในศาสนศาสตร์ระบบก็อาจจะดูน่ากลัว คือมีจำนวนมากแล้วยังจำยาก แต่พอเวลาผ่านไปคำศัพท์เฉพาะเป็นประโยชน์อย่างมากจริงๆ มันช่วยให้เกิดความเข้าใจขึ้น เราจะสามารถนึกถึงคำสอนของพระคัมภีร์ด้วยการอ้างถึงคำศัพท์เฉพาะและนำไปประยุกต์ใช้ในการคิด, ประพฤติกรรมและอารมณ์ของเรา

ลองจินตนาการถึงคนที่ไม่ค่อยมีความรู้ของคำศัพท์ศาสนศาสตร์ระบบมากเท่าไร คุณอาจจะรู้สึกประหลาดใจเมื่อได้ยินแต่คนที่เพิ่งเป็นเพียงเป็นคริสเตียนมักจะถามผมว่า "พระเยซูเป็นพระเจ้าหรือพระบุตรของพระเจ้า?" มันไม่ได้ยากเลยที่จะเข้าใจว่าคนจะสับสนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ในขณะที่เขาอ่านพระคัมภีร์แต่ไม่มีความเข้าใจในเรื่องคำศัพท์เฉพาะ เขาไม่มีแนวคิดที่จะสามารถช่วยเขาได้ เขาอ่านพระคัมภีร์บทหนึ่งแล้ว ดูเหมือนกับว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า เขาอ่านอีกบทหนึ่งแล้วมันดูเหมือนกับว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่ยอมเชื่อฟังพระเจ้า

ถ้าเช่นนั้น ก็ไม่น่าแปลกใจว่าทำไมมีคริสเตียนหลายคนที่สับสนเมื่อมาถึงคำถามแนวปฏิบัติแบบ "ฉันควรจะอธิษฐานกับใคร พระเยซูหรือพระเจ้า? ถ้าพระเยซูสอนให้เราอธิษฐานถึงพระบิดาทำไมคริสเตียนหลายคนถึงได้อธิษฐานกับพระเยซู?" และ "ถ้าพระเยซูสอนให้เราอธิษฐานกับพระบิดา, ทำไมเราถึงร้องเพลงสรรเสริญถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์?"

ถ้าเราจะตอบคำถามเหล่านี้กับคนที่ไม่มีพื้นฐานในคำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์ ก็จะใช้เวลาและความพยายามค่อนข้างมาก เขาก็จะต้องดูพระคัมภีร์หลายต่อหลายบทและสร้างความเข้าใจจากพระคัมภีร์ งานนี้เป็นงานที่ยากและซับซ้อนมากถึงขั้นที่ผู้เชื่อใหม่ส่วนใหญ่จะยอมแพ้และทำตามสิ่งที่เขาได้เห็นคนอื่นทำ

แต่ลองจินตนาการ ผู้เชื่อที่รู้จักคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ ถ้าเขาสงสัยว่า "พระเยซูคือพระเจ้าหรือพระบุตรของพระเจ้า?" หรือถ้าเขาสงสัยว่า "ฉันควรจะอธิษฐานกับพระบิดาหรือพระบุตรหรือพระวิญญาณบริสุทธิ์?" การตอบคำถามของเขาก็จะเป็นเรื่องที่ยากขึ้นในความเป็นจริง คริสเตียนที่เข้าใจคำศัพท์วิชาการของศาสนศาสตร์ระบบก็จะไม่ถามคำถามเหล่านี้เพราะสามารถตอบด้วยคำศัพท์เฉพาะคำเดียว: **ตรีเอกานุภาพ** ถ้าใครทราบถึงความหมายของคำศัพท์นี้ คำถามประเภทนี้ก็จะมีความตอบแทนทันที และเราก็จะสามารถใช้น้ำสิ่งที่ได้รู้ไปประยุกต์ใช้ในออร์ทอดอกซ์ กับ ออร์ทอโรพาทิส และ ออร์ทอพาทิส ได้อย่างทันที ความสามารถที่จะสรุปและช่วยตอบคำถามที่ซับซ้อนเป็นการสนับสนุนที่สำคัญ ที่คำศัพท์เฉพาะได้มีส่วนช่วยเราในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ถึงแม้ว่าคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบจะสนับสนุนการดำเนินชีวิตคริสเตียนในหลายรูปแบบ แต่เราควรระวังเช่นกันว่า มันสามารถจะเป็นอุปสรรคต่อการชำระให้บริสุทธิ์ของเราได้เช่นเดียวกัน

การเป็นอุปสรรค

ขณะที่ผมสังเกตว่าตัวเองกับคนรอบข้างกำลังคุ้นเคยกับคำศัพท์และกลุ่มคำของศาสนศาสตร์ระบบมากขึ้น ข้อเสียข้อหนึ่งได้ปรากฏขึ้นมา การรู้จักภาษาพิเศษของศาสนศาสตร์ระบบอาจทำให้เรามีความหยิ่งทางฝ่ายจิตวิญญาณ สิ่งนี้เป็นความจริง โดยเฉพาะกับนักศึกษาศาสนศาสตร์ที่ยังเป็นวัยรุ่น

ปัญหาที่เกิดขึ้นโดยประมาณก็คือ นักศึกษาศาสนศาสตร์จะใช้พลังงานมากมายทางปัญญาในการเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ และพวกเขาจะพบว่าคำศัพท์เหล่านี้สะดวกในการใช้งานจริงๆ แต่ในเวลาเดียวกัน คนส่วนใหญ่ไม่ได้มีความสามารถ, เวลา, หรือความสนใจที่จะเรียนรู้รายละเอียดเช่นนี้ นักศึกษาศาสนศาสตร์จะเริ่มที่จะคิดว่าตัวเองเป็นคนที่ดีเหนือกว่าผู้อื่นที่ไม่รู้จักคำศัพท์เฉพาะทางของศาสนศาสตร์ระบบ พวกเขาจะเริ่มกลายเป็นคนที่เต็มไปด้วยความหยิ่งที่พวกเขาจะเชื่ออย่างแท้จริงว่าเรามีความรู้ถึงคำศัพท์เฉพาะทางเหล่านี้จะนำไปสู่การชำระ

ระให้บริสุทธิ์ แต่นั่นไม่ใช่ความจริงเลย

ตามที่เราได้กล่าวไปแล้ว การเติบโตในชีวิตคริสเตียน และการเติบโตขึ้นในชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ได้มาจากการเปลี่ยนความคิดของเราให้สอดคล้องกับพระวาระของพระเจ้า (ออร์โธดอกซ์) การปฏิบัติตามความเชื่อและการที่เรามีความรู้สึกอย่างเหมาะสมในความเชื่อของเราก็เป็นเรื่องสำคัญเช่นเดียวกัน ในความเป็นจริง ผู้เชื่อส่วนใหญ่เติบโตขึ้นในพระคุณ ถึงแม้ว่าเราไม่ได้เรียนรู้คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ เรายังคงสามารถเข้าใจและนำพระวาระของพระเจ้าไปใช้ในชีวิตของเราได้โดยปราศจากความรู้เหล่านี้

ประสบการณ์ต่างๆในชีวิตเช่นการถูกข่มเหง, ความทุกข์ยากลำบาก และการเจ็บป่วย มักจะเป็นสิ่งที่ช่วยเราให้ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์มากกว่าการฝึกฝนเรียนรู้คำศัพท์เฉพาะเหล่านั้น ดังนั้น ถึงแม้ว่าการมีความคุ้นเคยในคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นเป็นสิ่งสำคัญในศาสนศาสตร์ระบบ เราต้องตระหนักอยู่เสมอว่า สิ่งเหล่านี้ก็อาจจะเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเรา ถ้าเรานำเอาสิ่งที่เหล่านั้นมาเข้าสู่อะไรบางอย่างที่ผิดเพี้ยน ก็คือความรู้สึกที่ว่าเราเป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์เพราะเราได้เรียนรู้คำศัพท์พิเศษ

นอกจากการเข้าใจว่าคำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นมีข้อดีและข้อเสียอย่างไรต่อการดำเนินชีวิตคริสเตียนของเรา เรายังควรตระหนักถึงผลกระทบต่อการมีปฏิสัมพันธ์ในชุมชนของเราด้วย

ปฏิสัมพันธ์ในชุมชน

การปฏิสัมพันธ์ในชุมชนเป็นที่มาที่สำคัญในการสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียน เพราะมันได้ช่วยให้เรา เน้นเรื่องความช่วยเหลือที่พระกายของพระคริสต์ได้ให้กับเรา เราจะพูดถึงการปฏิสัมพันธ์ของชุมชนคริสเตียน ใน 3 ด้าน :
 มรดกทางคริสเตียน, ชุมชนคริสเตียนในปัจจุบัน และการตัดสินใจส่วนตัว
 มรดกทางคริสเตียนเป็นตัวแทนของการเป็นพยานถึงการงานที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ได้กระทำในคริสตจักรในอดีต เราเรียนรู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สอนบรรพชนฝ่ายวิญญาณว่าอะไร
 ชุมชนคริสเตียนในปัจจุบันคือการเป็นพยานของคริสเตียนที่ใช้ชีวิตอยู่ในปัจจุบัน
 ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังสอนผู้เชื่อรอบข้างเราว่าอะไร
 การตัดสินใจส่วนตัวคือการเป็นพยานของข้อสรุปและความเชื่อมั่นส่วนตัวของเราในแต่ละเรื่อง
 ซึ่งคือสิ่งที่เราได้นำมาเข้ามาสู่การปฏิสัมพันธ์กับคนอื่นตามที่พระวิญญาณ ได้นำเราส่วนตัว
 ทั้งสามด้านของชุมชนนี้มีความสัมพันธ์ต่อกันและกันในหลายด้าน รวมทั้งยังสร้างการเครือข่ายของการพึ่งพาอาศัยกัน
 มรดกทางคริสเตียนของเราได้สร้างชุมชนของเราในปัจจุบันและได้ส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจส่วนตัว
 ชุมชนในปัจจุบันของเราเป็นตัวกลางระหว่างมรดกทางคริสเตียนของเราและส่งผลกระทบต่อมุมมองส่วนตัวของเรา
 และการตัดสินใจส่วนตัวของเราเป็นตัวกลางระหว่างอิทธิพลของมรดกของเราและชุมชนในปัจจุบันเช่นเดียวกัน

หลังจากที่เราจักพื้นฐานของกลไกในเรื่องการปฏิสัมพันธ์แล้ว เรายังจะสำรวจถึงวิธีต่างๆที่คำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบได้สนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อการปฏิสัมพันธ์ในชุมชน ให้เราเริ่มต้น โดยการดูที่วิธีที่สำคัญวิธีหนึ่งในการสนับสนุนปฏิสัมพันธ์ในชุมชน

การสนับสนุน

หนึ่งในวิธีที่ดีที่สุดที่คำศัพท์เฉพาะสามารถสนับสนุนการมีปฏิสัมพันธ์ของชุมชน สามารถสรุปได้เป็นคำเดียว: การสื่อสารเมื่อคริสเตียนรู้จักและมีความสามารถในการใช้คำศัพท์และสำนวนพิเศษที่หลักศาสนศาสตร์ระบบได้พัฒนาขึ้นมา เขาก็จะสามารถสื่อสารกันได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ในอีกทางหนึ่ง เราสามารถที่จะมีการปฏิสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้นต่อมรดกทางคริสเตียนของเรา เมื่อเราได้รู้จักภาษาของศาสนศาสตร์ระบบ งานเขียนทางศาสนศาสตร์, อรรถาธิบาย, หลักคำสอน, หลักข้อเชื่อ, และงานเขียนทางศาสนศาสตร์ของอดีตส่วนใหญ่ได้ใช้คำศัพท์เฉพาะในการสรุปความเชื่อคริสเตียน และโดยทั่วไปแล้ว ศาสนศาสตร์ระบบก็จะให้ความสำคัญกับวิธีการดั้งเดิมในการบรรยายสิ่งต่างๆเหล่านี้ ดังนั้นคำศัพท์เฉพาะทางของศาสนศาสตร์ระบบได้ช่วยเราอย่างมากในการที่เราจะมีการสื่อสารและปฏิสัมพันธ์กับ คริสเตียนในสมัยอดีต

ยกตัวอย่างเช่น ถ้าคุณสนใจที่จะรู้ว่าผู้นำคริสตจักรอย่างออกัสติน, อากวีนาส, ลูเธอร์, หรือคาลวินได้สอนอะไรบ้าง การที่คุณคุ้นเคยกับคำศัพท์แบบดั้งเดิม ก็จะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อคุณ และแน่นอนที่คำศัพท์หลายคำถูกสร้างขึ้นมาจากสมัยของบุคคลเหล่านี้ แต่คำศัพท์เหล่านั้นได้เปิดหนทางให้เราสามารถเชื่อมต่อกับงานเขียนของพวกเขาเพื่อที่เราจะได้ประโยชน์จากสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้สอนพวกเขา

ในอีกด้านหนึ่ง การปฏิสัมพันธ์กับชุมชนปัจจุบันก็จะได้รับการส่งเสริมสนับสนุน ถ้าเราและคนที่อยู่รอบข้างเราได้ใช้คำศัพท์เฉพาะทางศาสนศาสตร์ร่วมกัน

ครั้งต่อไปที่คุณกำลังนั่งในห้องเรียนหรือการประชุมที่โบสถ์ ลองตั้งใจฟังถึงวิธีที่เพื่อนคริสเตียนของเราพูดคุยกันในเรื่องศาสนศาสตร์ มันจะเป็นเรื่องที่น่าประหลาดใจว่า การสื่อสารที่ตึงเครียดเกิดขึ้นเมื่อทุกคนที่อยู่ในบทสนทนาเห็นพ้องต้องกันในคำศัพท์ที่พวกเขากำลังใช้ ถ้าพวกเขาไม่เห็นด้วยกันในความหมายของคำเหล่านั้น การสื่อสารก็จะหยุดชะงัก

มันช่างเป็นเรื่องที่ไร้ไหว้ที่โปรเตสแตนต์ส่วนใหญ่ได้ใช้คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" เพื่อหมายความว่า "การนับให้ชอบธรรมด้วยความเชื่อเท่านั้น" คุณอาจจะนึกภาพออกไหมว่าจะมีปัญหาในการสื่อสารมากแค่ไหนถ้าเราใช้คำว่า การนับให้ชอบธรรม ในหลายๆแบบ เป็นเรื่องที่ไร้ไหว้ถ้าเราสามารถพูดถึง "การชำระให้บริสุทธิ์" และรู้ว่าเรากำลังพูดถึงเรื่องอะไร มันดีแค่ไหนที่เราสามารถพูดถึง "การถูกดูหมิ่นของพระคริสต์" และ "การยกย่องของพระคริสต์" โดยไม่ต้องถามถึงความหมาย ยิ่งเรารู้จักและใช้คำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นมากเท่าไร เรื่อยังสามารถพูดคุยสื่อสารกันต่อกันและกันได้ดียิ่งขึ้น

ถึงแม้ว่าเป็นความจริงที่คำศัพท์พิเศษของศาสนศาสตร์ระบบสามารถส่งเสริมปฏิสัมพันธ์กับชุมชนในวิธีต่างๆเหล่านี้ แต่มันก็สามารถเป็นอุปสรรคต่อปฏิสัมพันธ์ในชุมชนได้เช่นเดียวกัน

การเป็นอุปสรรค

คำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบหลายคำนั้นล้าสมัยเกินไปและไม่เหมาะกับการสื่อสารในยุคปัจจุบัน คำหลายคำมาจากสมัยยุคแรกและสมัยยุคกลาง คำอื่นๆก็อาจจะมาจากอย่างน้อยหลายศตวรรษที่ผ่านมา

ถึงแม้ว่าคำศัพท์เหล่านี้จะถูกสร้างขึ้นเพื่อช่วยในการสื่อสารในช่วงเวลาดังกล่าว แต่คำศัพท์เหล่านั้นก็ล้าสมัยเกินไปและไม่ได้ช่วยสนับสนุนเพื่อเกิดการสื่อสารที่ดีในยุคปัจจุบัน ผลที่ตามมาก็คือ เราอาจจะเรียนรู้ที่จะใช้คำเก่าเหล่านี้แต่คนรอบข้างเราอาจจะไม่เข้าใจ และการปฏิสัมพันธ์ในชุมชนก็จะถูกจำกัดลงอย่างมาก

ผมได้เจอกับปัญหานี้อยู่บ่อยๆ เมื่อผมอธิบายถึงหลักคำสอนของการเป็นหนึ่งเดียวของความเป็นมนุษย์กับความ เป็นพระเจ้า คือการรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของธรรมชาติความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ซึ่งอยู่ในผู้เดียวคือพระคริสต์ มีกี่คนที่เข้าใจความหมายของ "การเป็นหนึ่งเดียวของความเป็นมนุษย์กับความ เป็นพระเจ้า" เราอาจจะคิดว่าเรารู้ว่า "ธรรมชาติ" หรือ "บุคคล" หมายความว่าอะไร แต่ความหมายของเราในปัจจุบันแตกต่างกันมากกับคริสเตียนในยุคโบราณ

ดังนั้น ในขณะที่เรากำลังคุ้นเคยกับคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบเราจะต้องตระหนักด้วยเช่นกันว่า มันอาจจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิสัมพันธ์ในชุมชน

หลังจากที่เราได้เห็นว่าการใช้คำศัพท์เฉพาะได้มีความสัมพันธ์กับการดำเนินชีวิตคริสเตียนและปฏิสัมพันธ์ในชุมชนของเราอย่างไรบ้าง เราควรจะมาดูแหล่งที่มาที่สำคัญทางศาสนศาสตร์ลำดับที่ 3 คืออรรถกถาพระคัมภีร์ (การตีความและอธิบาย) คำศัพท์และสำนวนเฉพาะทางของศาสนศาสตร์ระบบมีผลกระทบกับการตีความพระคัมภีร์ของเราได้อย่างไรบ้าง

การตีความพระคัมภีร์

การตีความพระคัมภีร์เป็นเรื่องสำคัญสำหรับการสร้างศาสนศาสตร์คริสเตียนเพราะว่าเป็นทางที่ตรงที่สุดในการไปสู่สิ่งที่พระเจ้าทรงเปิดเผยในพระคัมภีร์ อย่างที่เราได้แนะนำไว้ในบทเรียนอื่น ถึงประโยชน์ของการคิดว่ามีวิธีหลัก 3 วิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้นำคริสตจักรในการตีความพระคัมภีร์ เราได้เรียกหมวดหมู่เหล่านี้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหา, การวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์, และการวิเคราะห์หมวดหมู่ อย่างแรก การวิเคราะห์เนื้อหาของพระคัมภีร์เปรียบเสมือนรูปภาพ คือเป็นการแสดงแบบศิลปะ ออกแบบโดยผู้เขียนที่เป็นมนุษย์ ภายใต้แรงบันดาลใจอันมาจากพระเจ้าเพื่อจะมีอิทธิพลต่อผู้คนที่สมัยดั้งเดิม ผ่านทางลักษณะทางวรรณกรรมที่มีความโดดเด่น อย่างที่ 2 การวิเคราะห์ทางประวัติศาสตร์ จะเป็นการมองที่พระคัมภีร์เหมือนเป็นหน้าต่างไปสู่ประวัติศาสตร์ เป็นวิธีที่จะมองเห็นและเรียนรู้จากสิ่งที่เกิดขึ้นในประวัติศาสตร์ ซึ่งพระคัมภีร์ได้บันทึกไว้อย่างไม่ผิดพลาด และอย่างที่ 3 การวิเคราะห์ตามหมวดหมู่ ได้พูดถึงพระคัมภีร์เป็นเหมือนกระจกเงาที่จะสะท้อนให้เห็นถึงคำถามและหัวข้อต่างๆที่เราสนใจ ทุกครั้งที่เราตีความพระคัมภีร์ เรากำลังใช้การวิเคราะห์เหล่านี้ในระดับระดับหนึ่งหรืออาจจะกำลังใช้ การวิเคราะห์ทั้ง 3 อย่าง เพราะทั้ง 3 ด้านมีการทำงานร่วมกัน ฟังพากันอย่างสูง รวมถึงการวิเคราะห์เหล่านั้นได้สร้างความเชื่อมโยงของการฟังพาทักกัน กระนั้นเอง ในบางช่วงเราก็อาจจะเน้นวิธีการหนึ่งมากกว่าวิธีการอื่นๆ ขึ้นอยู่กับความต้องการและวัตถุประสงค์ของเรา

ศาสนศาสตร์ระบบได้ใช้วิธีการวิเคราะห์หมวดหมู่กับพระคัมภีร์มากกว่าวิธีตีความอื่นๆ นักศาสนศาสตร์ระบบตั้งใจที่จะหาว่าพระคัมภีร์อะไรเกี่ยวกับใจความสำคัญหรือหัวข้อ ในเรื่องต่างๆที่พวกเขาสนใจเป็นพิเศษ พูดอีกนัยหนึ่งก็คือ นักศาสนศาสตร์ระบบได้ค้นดูพระคัมภีร์พร้อมกับคำถามที่เกี่ยวกับหลักคำสอนในบางเรื่อง

เขาคำถามคำถามเช่น "พระคัมภีร์ได้กล่าวอะไรเกี่ยวกับพระเจ้า" "พระคัมภีร์ได้กล่าวอะไรเกี่ยวกับมนุษย์" "พระคัมภีร์ได้กล่าวอะไรเกี่ยวกับความรอด"

เขาจะสำรวจพระคัมภีร์ข้อพระคัมภีร์และเก็บข้อมูลจากข้อพระคัมภีร์ต่างๆเพื่อจะได้ข้อสรุปตามพระคัมภีร์ในการตอบคำถามของพวกเขา

หนึ่งในอุปสรรคใหญ่ๆที่นักศาสนศาสตร์ระบบจะได้พบในกระบวนการนี้คือวิธีการแยกแยะว่าบทไหนของพระคัมภีร์ที่ตอบคำถามของพวกเขา "พระคัมภีร์ตอนนี้กำลังพูดถึงหลักคำสอนนี้หรือเปล่า" "พระคัมภีร์ตอนนี้กำลังพูดถึงหัวข้อนี้หรือหัวข้อนั้น" บางครั้งการเลือกข้อพระคัมภีร์จากบทนี้หรือบทนั้นเป็นเรื่องที่ชัดเจนแต่หลายครั้งมันไม่ได้มีความชัดเจนมากและคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่เพิ่มความสับสนในกระบวนการทั้งหมดนี้

เพื่อจะได้เข้าใจถึงสาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เราต้องจำได้ว่าความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์กับแนวคิดในพระคัมภีร์มีความซับซ้อนอย่างมาก นอกจากนี้คำศัพท์หลายคำในพระคัมภีร์อาจจะพูดถึงแนวคิด แนวคิดเดียว และคำศัพท์คำหนึ่งก็อาจจะพูดถึงแนวคิดหลายแนวคิด ความเชื่อมโยงอันหลากหลายนี้อาจจะมาจากที่หนึ่ง ไปสู่อีกหลายที่ในพระคัมภีร์และบางครั้งมันก็เป็นสิ่งที่สับสน อย่างไรก็ตามในทางตรงกันข้าม นักศาสนศาสตร์ระบบได้พัฒนาคำศัพท์เฉพาะเพื่อหลีกเลี่ยงความคลุมเครือเหล่านี้ เราได้สร้างคำศัพท์ที่มีคำนิยาม โดยเฉพาะเพื่อใช้กับแนวคิดทางศาสนาแนวคิดเดียวเท่านั้น เพื่อในศาสนศาสตร์ระบบจะมีการเห็นด้วยกันของหนึ่งคำศัพท์ต่อหนึ่งแนวคิด

ความต่างระหว่างคำศัพท์และแนวคิดในศาสนศาสตร์ระบบในพระคัมภีร์ได้นำมาสู่การสังเกตที่สำคัญมาก ในระดับคำศัพท์นักศาสนศาสตร์ระบบจะนิยามคำศัพท์อย่างค่อนข้างเสรี เราไม่ได้พยายามที่จะให้สำนวนทางศาสนศาสตร์ตรงกับสำนวนของพระคัมภีร์แทนที่จะทำเช่นนั้น นักศาสนศาสตร์ระบบกลับใช้คำศัพท์พระคัมภีร์ในแบบของตนเอง เราจะนำคำศัพท์นอกพระคัมภีร์มาใช้ด้วยกระทั่งบางครั้งเราจะรวมคำศัพท์พระคัมภีร์กับคำศัพท์นอกพระคัมภีร์เข้าด้วยกัน

อย่างไรก็ตาม ในระดับแนวคิด นักศาสนศาสตร์ระบบที่น่าเชื่อถือจะมีความพยายามที่จะให้แนวความคิดมีความสอดคล้องกับแนวคิดของพระคัมภีร์อยู่เสมอ พวกเขามีความพยายามที่จะเข้าใจความคิดของสิ่งที่พระคัมภีร์ได้สอนและพยายามที่จะอธิบายมันด้วยการใช้ภาษาของตัวเอง ถึงแม้ว่าเราจะใช้เสรีภาพในการเลือกคำศัพท์ต่างๆ แต่นักศาสนศาสตร์ระบบมีเป้าหมายในการมีแนวคิดที่มีความสอดคล้องกับของพระคัมภีร์

การแยกแยะขั้นพื้นฐานนี้ช่วยให้เราเห็นว่าทำไมคำศัพท์ในศาสนศาสตร์ระบบสามารถจะเป็นได้ทั้งสิ่งที่สนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาของพระคัมภีร์ พูดสั้นๆก็คือเมื่อเราตระหนักได้ถึงการแยกแยะระหว่างเสรีภาพทางคำศัพท์และการสอดคล้องกับแนวคิด ความสามารถของเราในการเลือกเนื้อหาต่างๆที่เหมาะสมกับหัวข้อก็จะมีมากยิ่งขึ้น แต่ถ้าเราลืมความจริงข้อนี้ ความสามารถของเราที่จะเลือกตามความเหมาะสมก็จะถูกบั่นทอนลง ให้เราลองคิดถึงวิธีหนึ่งของการเข้าใจเสรีภาพทางการเลือกคำศัพท์และการสอดคล้องกับแนวคิดในศาสนศาสตร์ระบบสามารถช่วยเราในการตีความพระคัมภีร์

การสนับสนุน

น่าเสียดายที่ว่า นักตีความพระคัมภีร์หลายคนมักจะทำงานภายใต้ขอบเขตที่แคบเกินไป พวกเขาสันนิษฐานไปเองอย่างไม่ถูกต้องว่า เนื้อหาของพระคัมภีร์ในแต่ละตอนจะพูดถึงแนวคิดทางศาสนาศาสตร์ที่ต่อเมื่อในเนื้อหาของบทนั้นมีคำศัพท์เฉพาะในเวลาทีบทนั้นได้ใช้คำศัพท์เฉพาะที่เขาได้ระบุไว้ในหัวข้อนั้น

ถ้าคำศัพท์พิเศษทางศาสนศาสตร์ของเขา ซึ่งมักจะเป็นสำนวนเฉพาะจากศาสนศาสตร์ระบบ ไม่ได้ปรากฏในเนื้อหาของบทนั้น เขาก็จะตัดบทนั้นออกจากการพิจารณา

ในความเป็นจริง

นักศาสนศาสตร์ระบบไม่ควรจะจำกัดมากเกินไปจนสมควรแต่ควรจะต้องเลือกตามความเหมาะสมในขณะที่เขาทำการสำรวจพระคัมภีร์ เขาสามารถทำแบบนี้ได้เมื่อเขาจำได้ว่าผู้เขียนพระคัมภีร์ได้พูดถึงหัวข้อต่างๆด้วยคำศัพท์ที่หลากหลาย บ่อยครั้งที่ผู้เขียนพระคัมภีร์จะพูดถึงหัวข้อหรือแนวคิดที่วิธีการพูดของเขาไม่ได้ตรงกับคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ ด้วยเหตุผลนี้เอง เมื่อนักศาสนศาสตร์ระบบกลับไปพระคัมภีร์เพื่อหาข้อมูลในเรื่องใดๆ เขาก็ต้องระวังที่จะไม่จำกัดมากเกินไปด้วยการมองหาคำศัพท์เฉพาะเท่านั้น แทนที่จะทำแบบนั้น เขาคงจะสำรวจเนื้อหาในบทนั้นที่มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกัน

ยกตัวอย่างเช่น

เราได้เห็นในบทเรียนนี้ว่าพระคัมภีร์ได้ใช้คำศัพท์หลายคำในการบรรยายแนวคิดหรือหลักคำสอนในเรื่องการบังเกิดใหม่ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นครั้งแรกเมื่อคนหนึ่งได้เปลี่ยนจากความตายฝ่ายวิญญาณมาถึงชีวิตในพระคริสต์ ที่เรียกว่า "การบังเกิดใหม่" นั้นปรากฏอยู่เฉพาะในทิตัส 3:5 แต่ถ้านักศาสนศาสตร์ระบบจำกัดมากเกินไป เพราะคำศัพท์เฉพาะคำนี้ไม่ได้ใช้ในที่อื่น เขาก็จะไม่ได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้จากการตีความพระคัมภีร์ คำสอนของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องการเปลี่ยนแปลงแรกที่เกิดขึ้นเมื่อคนหนึ่งคนใดได้ออกจากความตายมาถึงชีวิตในพระคริสต์ ไม่ได้ถูกจำกัดเพียงแต่คำว่า การบังเกิดใหม่ พระคัมภีร์ได้พูดถึงหลักคำสอนทางศาสนศาสตร์เดียวกันด้วยการใช้คำศัพท์อื่นด้วยเช่น "คนใหม่", "เกิดจากเบื้องบน", "เกิดอีกครั้ง" และสำนวนอื่นๆอีกมากมาย บทที่ใช้คำว่า "คนใหม่" ไม่จำเป็นต้องถูกจัดอยู่ในคำสอนในหมวดหมู่ใหม่ เช่นเดียวกัน สำหรับข้อที่ได้พูดถึงการ "เกิดจากเบื้องบน" หรือ "เกิดใหม่" พวกเขายังพูดถึงแนวคิดทางศาสนศาสตร์แนวเดียวกัน ในความเป็นจริง มีพระคัมภีร์ที่ได้พูดถึงหมวดหมู่หรือแนวคิดนี้โดยไม่ใช้คำศัพท์หรือสำนวนเฉพาะเหล่านั้นเลยด้วยซ้ำ เมื่อนักศาสนศาสตร์ระบบจำได้ว่าเขาสามารถใช้เสรีภาพในการเลือกคำศัพท์และแสวงหาเฉพาะแนวคิดที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์ เขาสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการบังเกิดใหม่จากเนื้อหาในพระคัมภีร์หลายต่อหลายตอน และพวกเขาจะสามารถศึกษาได้อย่างครอบคลุมมากกว่าเมื่อเขามองว่าพระคัมภีร์ได้สอนอะไรเกี่ยวกับแนวคิดในเรื่องการเปลี่ยนแปลงไม่ว่ามันถูกบันทึกไว้แบบไหนก็ตามในพระคัมภีร์

การเป็นอุปสรรค

ถึงแม้ว่า

เป็นความจริงที่การระลึกถึงเสรีภาพในการเลือกคำศัพท์และแนวคิดที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์ของศาสนศาสตร์ระบบสามารถส่งเสริมการตีความพระคัมภีร์ของเรา แต่เมื่อเราลืมความจริงในเรื่องนี้ มันก็อาจกลับกลายเป็นอุปสรรคต่อการตีความพระคัมภีร์ มีหลายวิธีที่สิ่งนี้เป็นความจริง แต่วิธีหลักๆที่คำศัพท์เฉพาะสามารถเป็นอุปสรรคต่อการตีความของเราคือสิ่งที่เราเรียกว่า "การกล่าวแบบกว้างเกินไป/การเหมารวม"

"การกล่าวแบบกว้างเกินไป"

เป็นปัญหาหนึ่งที่แพร่หลายในการตีความพระคัมภีร์ซึ่งเกิดมาจากคำศัพท์เฉพาะของศาสนศาสตร์ระบบ ปัญหาที่มักจะเกิดขึ้นคือ: เมื่อนักศึกษาได้เรียนรู้คำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบและพบว่ามันเป็นประโยชน์มาก

พวกเขาจะเริ่มที่จะอ่านการนิยามเฉพาะทางในพระคัมภีร์ทุกที่

เขาก็จะเข้าใจคิดว่าทุกที่ที่ในพระคัมภีร์ที่มีคำนั้นปรากฏอยู่จะต้องพูดถึงหัวข้อหรือหลักคำสอนทางศาสนศาสตร์ในเรื่องเดียวกัน

แต่เมื่อเราจำได้ว่านักศาสนศาสตร์ระบบได้ใช้เสรีภาพในการเลือกคำศัพท์และได้พยายามที่จะหาแนวคิดที่สอดคล้องกับพระคัมภีร์เท่านั้น เราสามารถหลีกเลี่ยง "การกล่าวแบบกว้างเกินไป" และเลือกตามความเหมาะสม พุคอีกแบบหนึ่งก็คือ เราก็จะมีความสามารถที่จะเลือกส่วนของพระคัมภีร์ที่พูดถึงหมวดหมู่หรือหลักคำสอนที่เรากำลังนึกถึง

ยกตัวอย่างจากสิ่งที่เราได้เห็นในบทเรียนนี้เกี่ยวกับคำว่า "การนับให้ชอบธรรม" คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" ในศาสนศาสตร์ระบบโปรเตสแตนต์แบบดั้งเดิมก็ได้พูดถึงแนวคิดของการประกาศให้ชอบธรรมที่เกิดขึ้นครั้งแรกโดยผ่านทางความเชื่อ, ปราศจากการกระทำ, เมื่อความชอบธรรมของพระคริสต์ถูกประทานให้ผู้ที่เชื่อ คำนิยามเฉพาะทางของการนับให้ชอบธรรมเป็นคำที่โดดเด่นมาก ในศาสนศาสตร์ระบบถึงขั้นที่เป็นเรื่องง่ายที่จะคาดหวังว่าทุกข้อในพระคัมภีร์ที่มีคำว่า "การนับให้ชอบธรรม" หรือ ดิไคยู จะอ้างถึงหลักคำสอนเดียวกัน ดังนั้นนักตีความก็จะบังคับการตีความคำว่า การนับให้ชอบธรรม ในเนื้อหาบทนั้นทั้งๆที่มันอาจจะไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นจริงๆ หรือเขาก็จะปรับหลักคำสอนแบบดั้งเดิมของคำว่า การนับให้ชอบธรรมเพื่อจะใช้ได้กับเนื้อหาตอนนั้นซึ่งก็ไม่ถูกต้องเช่นกัน เราได้เห็นในยากอบ 2:24 ได้ใช้คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" หรือ ดิไคยู ในแบบที่ต่างกับความหมายของศาสนศาสตร์ระบบดั้งเดิม ยกตัวอย่างจากสิ่งที่เราได้เห็นในบทเรียนนี้เกี่ยวกับคำว่า "การนับให้ชอบธรรม" คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" ในศาสนศาสตร์ระบบ โปรเตสแตนต์แบบดั้งเดิมก็ได้พูดถึงแนวคิดของการประกาศให้ชอบธรรมที่เกิดขึ้นครั้งแรกโดยผ่านทางความเชื่อ, ปราศจากการกระทำ, เมื่อความชอบธรรมของพระคริสต์ถูกประทานให้ผู้ที่เชื่อ คำนิยามเฉพาะทางของการนับให้ชอบธรรมเป็นคำที่โดดเด่นมาก ในศาสนศาสตร์ระบบถึงขั้นที่เป็นเรื่องง่ายที่จะคาดหวังว่าทุกข้อในพระคัมภีร์ที่มีคำว่า "การนับให้ชอบธรรม" หรือ ดิไคยู จะอ้างถึงหลักคำสอนเดียวกัน ดังนั้นนักตีความก็จะบังคับการตีความคำว่า การนับให้ชอบธรรม ในเนื้อหาบทนั้นทั้งๆที่มันอาจจะไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นจริงๆ หรือเขาก็จะปรับหลักคำสอนแบบดั้งเดิมของคำว่า การนับให้ชอบธรรมเพื่อจะใช้ได้กับเนื้อหาตอนนั้นซึ่งก็ไม่ถูกต้องเช่นกัน เราได้เห็นในยากอบ 2:24 ได้ใช้คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" หรือ ดิไคยู ในแบบที่ต่างกับความหมายของศาสนศาสตร์ระบบดั้งเดิม น่าเสียดายว่า นักศาสนศาสตร์บางคนมีความคิดว่าเพราะคำว่า "การนับให้ชอบธรรม" อยู่ในข้อความนี้ มันต้องพูดถึงหลักคำสอนของการนับให้ชอบธรรมแบบในศาสนศาสตร์ระบบ เพราะเหตุนี้ เขาทำให้เกิดความสับสนในเรื่องหลักคำสอนของเรื่อง การนับให้ชอบธรรม กับวิธีการใช้คำนี้ซึ่งมีหลากหลายในพระคัมภีร์

แต่เราจำเป็นต้องเข้าใจยากอบในระดับแนวคิดแทนที่จะเข้าใจในระดับคำศัพท์อย่างเดียว การที่คำว่า "การนับให้ชอบธรรม" ได้ปรากฏอยู่ในบทนี้หรือบทอื่นๆไม่ได้หมายความว่าจะต้องเกี่ยวข้องกับหลักคำสอนของการนับให้ชอบธรรมในศาสนศาสตร์ระบบ

เพราะนักศาสนศาสตร์ระบบได้มีเสรีภาพในการเลือกคำศัพท์และพยายามที่จะหาแนวคิดที่มีความสอดคล้องกับพระคัมภีร์เท่านั้น เราจึงควรจะมีระมัดระวังที่จะไม่ทำให้วิธีการใช้คำศัพท์อย่างหลากหลายในพระคัมภีร์นั้นถูกจำกัดมากเกินไป การทำแบบนี้จะเป็นอุปสรรคใหญ่ต่อการตีความของเรา

ดังนั้นคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบสามารถสนับสนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อวิธีการใช้แหล่งที่มาของศาสนศาสตร์ทั้ง 3 แห่ง คำศัพท์เฉพาะเหล่านั้นมีคุณค่ามากสำหรับการดำเนินชีวิตคริสเตียน, การปฏิสัมพันธ์ในชุมชน, และการตีความพระคัมภีร์ แต่คำศัพท์เหล่านั้นก็อาจนำอันตรายบางอย่างที่เราต้องหลีกเลี่ยงในเวลาที่เรากำลังใช้แหล่งที่มาหลักๆทางศาสนศาสตร์เหล่านี้

บทสรุป

ในบทเรียนนี้เราได้สำรวจมุมมองหลายอย่างเกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะในศาสนศาสตร์ระบบ เราได้เห็นภาพโดยรวมว่าคำศัพท์เฉพาะคืออะไรและมีส่วนอะไรในระบบศาสนศาสตร์ทั้งหมด เราได้เห็นวิธีที่นักศาสนศาสตร์ระบบได้สร้างคำศัพท์เฉพาะหรือคำศัพท์พิเศษเหล่านั้นได้อย่างไร และเราได้ดูที่ความสำคัญและอันตรายของการใช้คำศัพท์เฉพาะ

ขณะที่เราเรียนบทเรียนเกี่ยวกับการสร้างศาสนศาสตร์ระบบต่อไปเรื่อยๆ เราก็จะเห็นความสัมพันธ์ของสิ่งที่เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เฉพาะหลายครั้ง การที่เราเรียนรู้คำศัพท์พิเศษและเรียนรู้ที่จะใช้มันด้วยสติปัญญา สามารถเป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่นักศาสนศาสตร์คนหนึ่งจะสามารถทำได้ ด้วยการสร้างพื้นฐานที่มั่นคงในเรื่องเหล่านี้ เราสามารถสร้างศาสนศาสตร์ระบบที่ทั้งถวายเกียรติแด่พระเจ้าและเป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรของพระองค์

วิทยากร

ด็อกเตอร์ริชาร์ด แอล แพทท, จูเนียร์ (เจ้าของ) เป็นผู้ร่วมก่อตั้งและเป็นประธานของพันธกิจ Third Millennium เขาได้รับใช้เป็นศาสนาจารย์ สอนวิชาพันธสัญญาเดิมที่วิทยาลัย Reformed Theological Seminary เป็นเวลามากกว่า 20 ปี เขาเป็นหัวหน้าของแผนกพันธสัญญาเดิม ในขณะที่ได้รับตำแหน่งเป็นศิษยาภิบาล, ด็อกเตอร์ แพทท ได้มีโอกาสเดินทางไปหลายแห่งเพื่อประกาศข่าวประเสริฐและสั่งสอน เขาได้เรียนที่มหาวิทยาลัย Westminster Theological Seminary และได้รับปริญญาโทที่พระคริสตธรรม Union Theological Seminary และได้รับปริญญาเอกทางศาสนศาสตร์จากมหาวิทยาลัย Harvard University ด็อกเตอร์ แพทท เป็นบรรณาธิการสำหรับพระคัมภีร์ NIV Spirit of the Reformation Study Bible, และเป็นนักแปลพระคัมภีร์ฉบับ New Living Translation. ได้เขียนหนังสือและบทความหลายเล่มรวมถึง Pray with Your Eyes Open, Every Thought Captive, Designed for Dignity, He Gave Us Stories, และได้เขียนอรรถาธิบายสำหรับ 1 กับ 2 พงสาวดาร และ 1 กับ 2 โครินธ์